

BØRNE TEATER RAVENSEN

FESTIVAL 95 23-30 APRIL
TEATER
FOR BØRN
& UNGE
NØRRE DJURS · MIDTDJURS · EBELTOFT · GRENAÅ

**NR. 92
MARTS
1995**

Djursland er rammen om den 25. børne- og ungdomsteaterfestival ● Indstik med informationer og forestillingsoversigt ● Politikernes ambitionsniveau er for lavt, når det gælder egne teatre ● Ny formand for Børneteatersammenslutningen vil snakke kvalitet ● Anmeldelser af otte nye forestillinger m.m.

VI VENTER STADIG

Landets egnsteatre har de sidste seks-syv år brugt alt for mange kræfter på at skulle diskutere teaterpolitik og økonomi, mens stat, kommuner og amter træder vande i spørgsmålet om fordelingen af teatrenes udgifter

Af Hans Jørgen Sahl

Hvad sker der egentlig med landets egnsteatre?

Der bliver talt meget om dem. De fleste har en mening om egnsteatre, men ingen gør noget ved det. Det er som om alle venter på hinanden, og sådan har det været siden 1988/89, hvor det blev klart, at en nyordning for egnsteatre ikke kunne komme med i den nye Teaterlov fra 1990.

Siden da er der så blevet nedsat egnsteaterudvalg og afholdt konferencer med kloge (og mindre kloge) hoveder fra ministerium, kommuner og teatre. Der er blevet skrevet rapporter og kulturpolitiske redegørelser om teaterlivet i 90'erne. Deputationer er mødt op hos kulturministeren

og i Folketingets Kulturudvalg, og ude i kommunerne har de lokale kulturelle udvalg haft besøg af teatrene, der har talt deres sag.

Embedsmænd, kommunalpolitikere og teaterfolk har set hinanden i øjnene og overbevist hinanden om, at nu må der da snart komme et lovinitiativ, så de uafklarede forhold for egnsteatrene kunne blive afklaret. Og i aviserne er der debatindlæg, ledere og kronikker af egnsteaterledere, teaterprofessorer, teaterrådsmedlemmer og politikere.

Og jeg bliver bedt om igen at skrive om egnsteatrene i Børneteateravisen. Ord, ord, ord, ord.

Fælles for de teaterfaglige indlæg i debatten har været et ønske om sikring af bedre vilkår for egnsteatrene. Og fælles

UDGIVER:

Teatercentrum i Danmark
Frederiksborggade 20, 3., 1360 København K
Tlf. 33 15 69 00, Telefax 33 13 14 39

REDAKTION:

Carsten Jensen, ansvarshavende

SATS OG MONTAGE:

Odense Litograferne, Odense, tlf. 66 15 85 30

TRYKNING:

Trykcentralen A/S

DISTRIBUTION:

Børneteateravisen udsendes fire-fem gange årligt til alle interesserede. Private abonnenter betaler 98 kroner årligt - inkl. Børneteaterbrochuren. Bestilling og afbestilling af abonnement foretages skriftligt til Børneteateravisen/Teatercentrum. Meddelelse om adresseændring, udeblevne numre eller lignende rettes i første omgang til det lokale postkontor.

BØRNETEATERBROCHUREN:

udkommer i forbindelse med børneteaterfestivalen i april måned. Den sendes ligesom Børneteateravisen til alle daginstitutioner, skoler og andre, der er potentielle aftagere af børneteater.

INDHOLD

Masser af snak og stadig ingen ny egnsteaterlov.....	2
En snak med den nye formand for BTS.....	4
ANMELDELSER.....	5-7
Festival 95 er den 25. i rækken.....	8-9
Fra projekt til resultat.....	10-11
Nordisk børneteaterfestival i Åbo.....	11
International børneteaterfestival i Vejle.....	12
Nye Bøger.....	13
Små Scener & Repertoire-nyt.....	14-15
Til Teaterrådets 3. præsentationsweekend.....	16

FESTIVALINDSTIK:

Festival 95 - Teater for børn og unge. Indstik med nyttige informationer omkring afviklingen af årets store festival, hvis weekend-del finder sted i Grenaa. Herunder en beskrivende oversigt over samtlige forestillinger. Lige til at tage ud og tage med - til festival.

DEADLINE

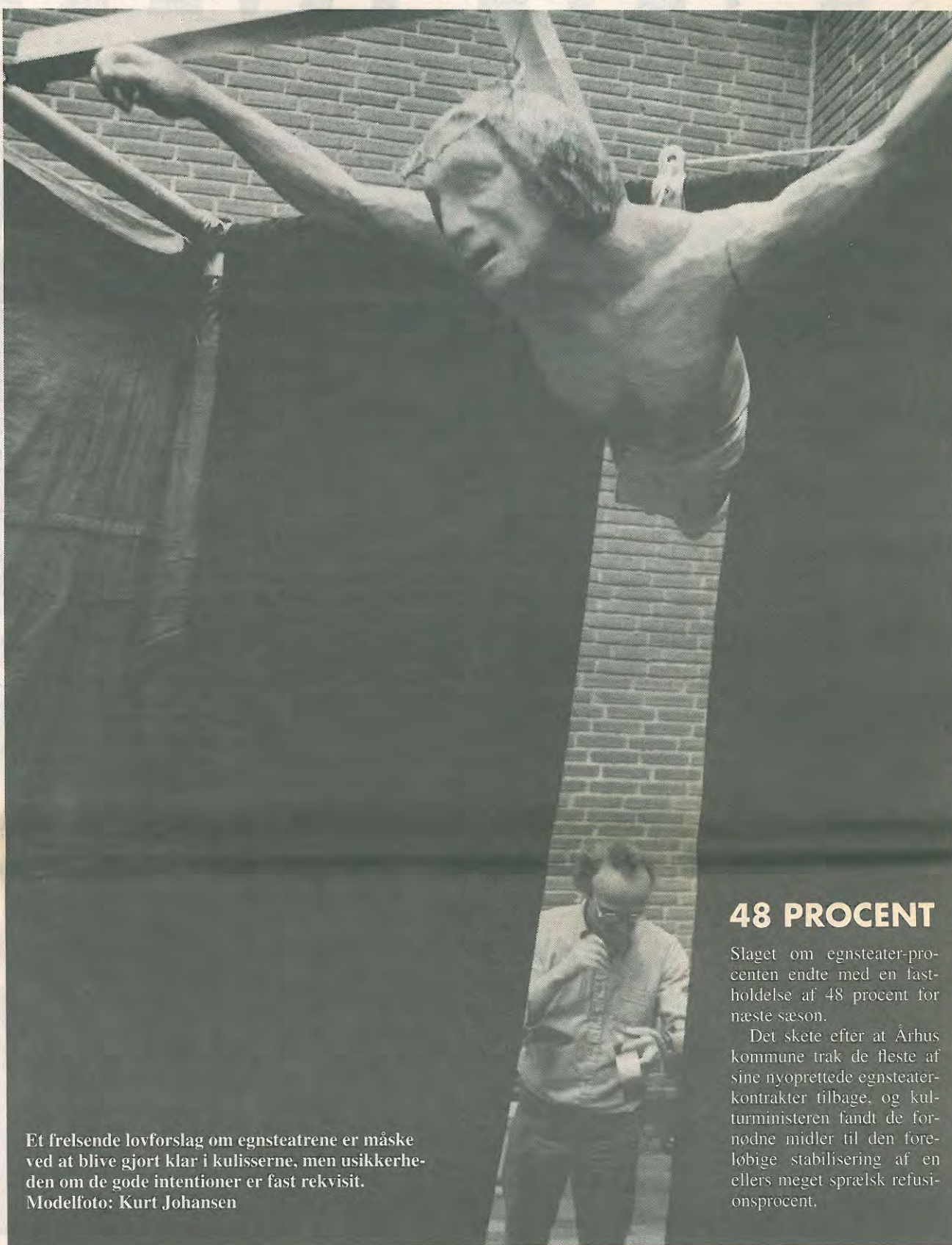
Næste nummer af Børneteateravisen udkommer i slutningen af maj 1995. Deadline er 10. maj

FORSIDE

Årets festivalplakat er lavet af Bo Bendixen

REDAKTIONEN ER SLUTTET 10. MARTS

NR. 92 MARTS 1995

Et frelsende lovforslag om egnsteatrene er måske ved at blive gjort klar i kulisserne, men usikkerheden om de gode intentioner er fast rekvisit. Modelfoto: Kurt Johansen

48 PROCENT

Slaget om egnsteaterprocenten endte med en fastholdelse af 48 procent for næste sæson.

Det skete efter at Århus kommune trak de fleste af sine nyoprettede egnsteaterkontrakter tilbage, og kulturministeren fandt de fornødne midler til den foreløbige stabilisering af en ellers meget sprælsk refusionsprocent.

for de kommunale og statslige indlæg har været ønsket om budgetsikkerhed frem for alt.

BUDGETSIKKERHED

Men vi venter stadig. Vi venter på, at staten tager sig sammen og bliver sig sit ansvar for teaterlivet bevidst. Vi venter på, at stat og kommuner får aftalt, hvordan de vil fordele udgifterne til egnsteatrene.

Og især venter vi på arbejdsro. Igenem de seneste seks-syv år er alt for mange kræfter på teatrene gået med at diskutere egnsteaterøkonomi, forberede indlæg til konferencer og debatter, skrive oplæg til kulturelle udvalg og læserbreve, debatindlæg og kronikker i aviser.

Teatrenes primære opgave må til enhver tid være at lave teaterkunst til glæde for børn, unge og voksne. I den megen

debat om egnsteatre er der ingen, der tager udgangspunkt her, i teaterkunsten. Der er ingen diskussion om godt eller skidt teater, mål og hensigter diskuteres ikke.

Nøgleordet er i stedet *budgetsikkerhed*. Det siger staten er nødvendigt. Det siger kommunerne er nødvendigt. De taler ikke om nødvendigheden af at sikre teatrene arbejdsvilkår, der giver gode kunstneriske resultater. Politikernes ambitionsniveau på teaterområdet er meget lavt: Bare økonomien er i orden, så er alt skønt. Der diskuteres økonomisk politik, og ikke teaterpolitik.

Og alligevel er det sådan, at de meget forskellige (økonomiske) vilkår for de forskellige dele af dansk teaterliv er udtryk for, at visse dele af teaterlivet ringeagtes fremfor for andre. Men den faktiske rin-

geagt udtrykkes ikke i ordenes tale, kun i pengenes.

Inden budgetsikkerheden tager overhånd, er det vigtigt igen at bemærke sig Egnsteaterreportens ord om *ligeværdighed* mellem de forskellige teaterformer. Ligeværdigheden udtrykkes i rapporten som, at det ikke skal være finere at arrangere et internationalt gæstespil for kultureliten i en storby, end at spille teater for en lille gruppe børn i en børnehave i provinsen. De to slags teater er selvfølgelig forskellige, men alligevel må målet være, at de behandles ligeværdigt.

OPDELING AF EGNSTEATRE

Sidst diskussionskarrusellen kørte, var ved kulturministerens stor anlagte teaterkonference på Louisiana i januar. Her blev der introduceret et

nyt aspekt i egnsteaterdebatten: »Egnsteater« kan man kun være, hvis man bor i en mindre by uden landsdelsscene. I en lidt større by, hvor der også er en landsdelsscene, kan man ikke være et rigtigt egnsteater, fordi »egn« lugter landligt: Frisk gylle og strid vestenvind. Inde i byen med landsdelsscene lugter der af diesel-os og industri, og der kan man kun være »byteater«.

Denne nye opdeling skyldes, at mangfoldigheden i egnsteatrene blev for u håndterlig: Det er med den nuværende ordning ikke muligt at differentiere sin indsats overfor egnsteatrene: Hvis du vil beskære egnsteatrene i byerne, vil det også gå ud over egnsteatrene uden for byerne, fordi de hører under samme paragraf. Den nye opdeling betyder derimod, at ministeriet nu kan differentie-

re indsatsen. Pengene kan flyttes rundt mellem egnsteatre og byteatre, uden at de kan påberåbe sig retten til ensartede/ligeverdige vilkår.

Måske er det at skyde ministeren dårlige motiver i skoene? Faktisk siger hun jo, at det ikke er hensigten at lukke teatre - men hvad er så hensigten med de nye teaterkasser?

I løbet af 1994 hørte vi jo i hvert fald vidt forskellige meldinger, der også af andre end mig blev fortolket som lukningstrusler mod visse egnsteatre i landsdelscenebyerne.

STRAFFEAKTION MOD LANDSSCENEBYER?

Nu er Kommunernes Landsforening (KL) så fulgt efter. I et februar-brev fra KL til kulturministeren startes der med den egentlige hensigt med en lovrevision for egnsteatrene: *At få skabt budget- og planlægningsmæssig stabilitet.* Og KL tilslutter sig, at de nuværende egnsteatre deles i to puljer - i egnsteatre og i byteatre.

Egnsteater-puljen skal skabe så gode betingelser og incitamenter som muligt for teaterlivet i de teaterfattige egne uden for storbyerne, skriver KL, og det gøres gennem en bibeholdelse af 50 procents-refusionen for (land)egnsteatrene.

Jamen, det er da til at få tårer i øjnene over - lige indtil man kommer i tanker om, at sådan har det været fra egnsteaterbegrebet kom ind i teaterloven i 1989/90 og så cirka 10 år frem: En statssikret 50 procents refusion, uanset hvor et egnsteater blev oprettet. Alle kommuner havde ens vilkår.

Det kom der ikke tilstrækkeligt mange egnsteatre ud af i de teaterfattige egne, og derfor skal de stadig tilgodeses med særlige favorable vilkår. *Fordi Landsforeningen deler egnsteaterudvalgets konklusion: At »denne model vil fremme kvaliteten på egnsteatrene samt animere til videreudvikling af området«.*

Men den kvalitetssikring skal åbenbart kun ske for (land)egnsteatrene? Det ligner en straffeaktion mod de landsdelscenekommuner, der faktisk i snart 15 år er gået foran og har sørget for et aktivt teaterliv - til glæde og gavn både for kommunens egne indbyggere, men også for de mindre kommuner, der blot kunne købe de færdige forestillinger fra byernes teatre, og herved slap for at bidrage direkte til produktionsomkostningerne.

KOMMUNERNES AMBITIONSNIVEAU

Godt nok tror KL ikke selv på, at der kommer flere egnsteatre, selvom den automatiske statsrefusion bevares: *Tilvæksten af nye teatre synes dog på ingen måde at ville eksplodere,* og derfor er der ingen budgetusikkerhed af betydning her.

Det er jo klart. Selvfølgelig kan man fastholde en automatisk 50 procents refusion på et område, hvor der kun er vel-

kendte udgifter at refundere. Bare rolig, ingen nye teatre her, der kan vælte budgettet.

Og så er de også billigere, disse (land)egnsteatre: De kan nemlig iflg. KL nøjes med et minimumstilskud på 2-2,2 millioner kroner brutto. Det sagkyndige egnsteaterudvalg, hvor KL i øvrigt var repræsenteret, nåede i sin rapport frem til et minimum på 2,4 mio. kr. for et beskedent bemandet egnsteater, og pris- og lønudviklingen siden udvalgets beregning har dog ikke været negativ.

Og den megen snak om kvalitetsvurdering af de teatre, der får støttekroner, er ikke ført med ind i KL's oplæg.

Ambitionsniveauet hos KL synes noget lavt.

For de nye byteatre ses det også. Her er der ikke nødvendigt at fastsætte et minimumstilskud for udløsning af statstilskud. Statens engagement i byteatrene foreslås værende meget statisk. En gang hvert fjerde år aftaler ministerium og kommuner et rammebeløb, som kommunerne så kan anvende efter for-godtbefindende til teatervirksomhed.

Ingen betingelser af nogen art. Her er frit slag for 14-dages egnsteatre. En afprofessionalisering lur om hjørnet.

INGEN PLADS TIL FORNYELSE

Og der ses ikke megen plads - om nogen overhovedet - til den fornyelse, som KL selv påpeger: *Landsforeningen må understrege, at netop storbyernes omfangsrige og nytænkende teaterliv er forudsætningen for det meste af det eksperimenterende teaterliv, børneteatrene og den det generelle teatermæssige »vækstlag«.*

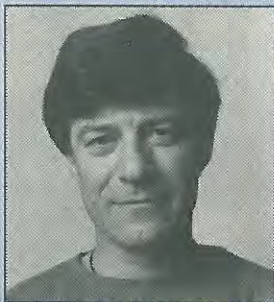
KL ved tilsyneladende godt, hvor »det nytænkende teaterliv« også er, men se om de vil betale prisen for at bevare, videreudvikle og forny. De smukke ord klinger hult, når de sammenholdes med den økonomiske vilje.

KL må være en forening i splid med sig selv, og med det lave teaterpolitiske ambitionsniveau leverer KL måske selv det bedste argument for en statslig kvalitetsvurdering af egnsteaterbevillingerne.

Når staten skal være en af to hovedbidragydere, er det vel også meget rimeligt, at staten er med til at sikre, at bevillingerne går til det kvalitativt gode teater, og dermed sikre at det kommunale engagement rækker videre end til 14-dages-teatre.

Hermed har jeg nu opfyldt mit løfte om flere ord egnsteatrene i Børneteateravisen. Det siges, at endnu flere ord er på vej, og i maj står de i et lovudkast, forlyder det fra ministeriet.

Hans Jørgen Sahl er ansat ved Egnsteatret Gruppe 38 i Århus og har været ivrig debattør og paneldeltager ved de mange ordrige konferencer og møder om egnsteatrenes situation de sidste mange måneder

NIELS ANDERSEN I UBOT

UBOT - Udvalget for Børneteater og Opsøgende Teater, der bl.a. udgiver nærværende tidsskrift, er arrangør af den store årlige festival og i øvrigt arbejder på at udbrede kendskabet til børneteater - har fået nyt medlem.

Med Carsten Wittrocks valg til formand for BørneteaterSammenslutningen i december var det ikke længere muligt for ham at repræsentere FAST, Foreningen Af Små

Teatre, i UBOT. I stedet er Niels Andersen, Vandrefalken, indtrådt som FAST-repræsentant.

Han er ingenlunde ukendt med organisatorisk arbejde og sad faktisk i Samarbejdsudvalget for turneteatervirksomhed - forløberen for UBOT - i 1975-76. Niels Andersen var desuden formand for forretningsudvalget i Teaterrådet fra 1970-73, hvor rådet bestod af 30-35 repræsentanter fra diverse teaterorganisationer m.m.

UBOT består herefter af Anette Eggert (udpeget af BTS), Sven Langhans (udpeget af Danmarks Teaterforeninger) og altså Niels Andersen (udpeget af FAST).

NYT TEATERRÅD I STØBESKEEN

Teaterrådets Kontaktudvalg har udpeget to personer til det kommende Teaterråd, der afløser det nuværende til sommer.

Blandt en stribe af kandidater valgte man skuespilleren Jesper Christensen og sagsbehandler i Sammenslutningen af Danske Scenografer, Sceneinstruktører og Filmarbejdere, Anette Nissen.

Sidstnævnte er en ganske god kending i børneteaterverdenen, idet hun bl.a. har været

administrator i Dueslaget og formand for Børneteatersammenslutningen fra 1983-85.

Tilbage står de to resterende menige medlemmer samt formanden for rådet, der alle tre udpeges af kulturministeren.

Tidligere formand for Børneteatersammenslutningen, Anette Nissen, er på vej til det nye Teaterråd. Foto: Kurt Johansen

TEF FYLDTE 75 ÅR

Der var taler og muntre indslag, læskende drikke og receptionsmad til de mange medlemmer og modspillere og »forretningsforbindelser« af allehånde slags, der slog vejen forbi Teaterhuset i København, da Teaterteknikerforbundet fejrede sine første 75 år søndag den 19. februar.

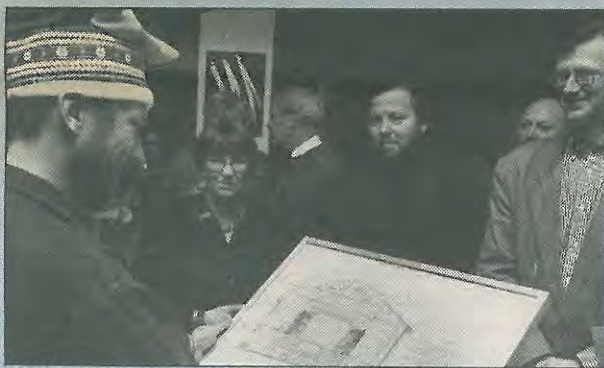
Teaterteknikerforbundet blev dannet 9. september 1919 under navnet Teatrenes Embedsmand- og Funktionærforening - og heraf stammer den stadig brugte forkortelse TEF. Fra at have været et socialt samlingspunkt - hvor bl.a. bingospil stod højt på aktivitetslisten - for københavnske medlemmer, udviklede TEF sig til en landsdækkende fag- og

kulturpolitisk organisation, der nu har omkring 1000 medlemmer.

Jubilæet kunne fejres i lyset af, at de netop indgåede overenskomstforhandlinger har givet TEF'erne status af faglært arbejdskraft, ligesom der netop er etableret en egentlig teknikeruddannelse for medlemmerne, der beskæftiger sig med scene, lys, lyd, regi, kostume, sminke, frisør og administration.

Helt i tråd med en aktiv forenings virke markerede jubilæet samtidig startskuddet for et udvekslingsprojekt mellem TEF og teknikere i de baltiske lande, hvoraf flere repræsentanter for sidstnævnte var mødt op. De kunne udover gensidig velvilje og håb om penge til de kommende projekter beundre formand Mads Kellermanns hovedpynt i form af en ægte same-hue - som tegn på formandens udnævnelse til æres-same af nordiske kolleger fra Norge, Sverige og Finland, der jo har den ægte vare inden for landets grænser.

TEF-formand Mads Kellermann blev udstyret med samehue og udnævnt til dansk æres-same ved TEF-jubilæet. Her er det repræsentanter for det svenske teatertekniker- og musikliv, der overrækker formand et snit af Drottningholm Slotsteater til behagelig ophængning i Teaterhuset. Foto: Jens Hemmel

FRA RÅDMAND TIL BTS

Med valget af formand og ny bestyrelse i BTS blev der også sat skub i beslutningen om at ansætte en forretningsfører på fuldtid - til afløsning for strukturen med en halvtidssekretær og halvtidsaflønnet formand.

Denne skal have mandat til at udtale sig på organisationens vegne og arbejde som lobbyist m.m. udover de mange administrative opgaver.

Pr. 1. februar tiltrådte så Thorkild Ibsen som forretningsfører i BTS. Han er uddannet socialrådgiver, har læst tysk sprog og litteraturhistorie og endog snuset lidt til dramaturgi ved universitetet i Århus. Men indsatser er primært lagt

som SF-politiker - med 20 år i Århus byråd, heraf de otte som rådmand for kulturen.

Thorkild Ibsen får i sit nye job kontorfællesskab med FAST på Hvidkildevvej - hvor også ARTE og Det Danske Teater holder til - i det nordvestlige København.

TEATERCENTER MANGLER LEDER

Det kombinerede egnsteater og efter- og videreuddannelsescenter i Odsherred (se bl.a. BTA 91) - som hele børneteaterområdet venter sig så meget af - har fået en uventet træg start.

Således var der blot syv ansøgere - heraf fire seriøse - til den spændende stilling som leder af det nye Odsherred Teatercenter. Bestyrelsen har derfor

besluttet at genopslå stillingen i en moderet form og med mulighed for, at lederposten kan deles af to eller flere. Det sker i erkendelse af, at de mange krav i det oprindelige stillingsopslag kan have skræmt potentielle ansøgere væk.

Ny frist er 1. april (uddybende materiale og oplysninger på tlf. 53 46 53 00 - Susanne Larsen eller Annette Elkjær).

Tilmeldingen til efterårets indledende kursusprogram har været overraskende lav - også selvom teatrene traditionelt planlægger langt ud i fremtiden og derfor har svært ved at frigøre folk til undervisning. Indtil videre er blot 30-35 tilmeldt et af de 12 hold for efteråret 1995, men bestyrelsen håber og forventer, at teatrene og deres folk får meldt sig til. Ikke mindst i lyset af, at behovet for videre- og efteruddannelse blandt børneteaterfolk altid har været udtalt og udskrevet.

Simon Vagn Jensen, Skuespillerforbundets repræsentant i bestyrelsen, minder i den forbindelse om, at kurserne ikke kun henvender sig til børneteaterfolk. Der er også plads til skuespillere, instruktører m.fl. fra voksenteatret - samt kursus i dramapædagogik for folkeskolelærere.

KVALITETEN ER DET VIGTIGSTE

Børneteatersammenslutningens nye formand anser kampen for kvalitet og kunstnerisk accept for organisationens vigtigste opgave. Han mener i øvrigt ikke, at der findes mere end fem-seks gode børneteatre uden for sammenslutningen - og tror ikke på en sammenlægning med FAST

Af Carsten Jensen

Han blev formand for Børneteatersammenslutningen (BTS) efter et halvt års organisatorisk turbulens, fordi den ordinære generalforsamling ikke magtede at vælge en ny bestyrelse.

Den nye formand betegnes som en person, der har mange gode visioner, kæmper indædt for egne meninger og i øvrigt på sigt har ambitioner om større udfordringer inden for teatrets verden end formandstjansen og det i øvrigt højt-skattede nuværende administratørjob på Egnsteatret Møllen i Haderslev.

Men Carsten Wittrock har med sine 30 år også tiden for sig, og kan han markere BTS - et hus splidagtigt med sig selv - som en slagkraftig organisation, vil det ikke skade hans gode rygte.

INTET TEATERPOLITI

Hvad er den vigtigste opgave for formanden og BTS?

Carsten Wittrock (CW) er ikke i tvivl: »Jeg har aldrig lagt skjul på, at debatten om kvalitet er vigtig. En kontinuerlig debat kollegerne imellem om de produkter, der kommer ud. Det er også vigtigere end den arbejdsgiverfunktion, som BTS jo også

varetager. For kun ved at sikre sig, at teatrene hele tiden udvikler sig og bliver bedre, kan de markere sig som kunstart og blive synlige. Derfor skal BTS fastholde sine givtige seminarformer og medlemsdebat og bakke helhjertet op omkring den nye børneteaterskole i Ods herred, som nu kan varetage den håndværksmæssige udvikling.«

Skal organisationen til at genoplive kvalitetsdebatten med de strenge optagelseskriterier?

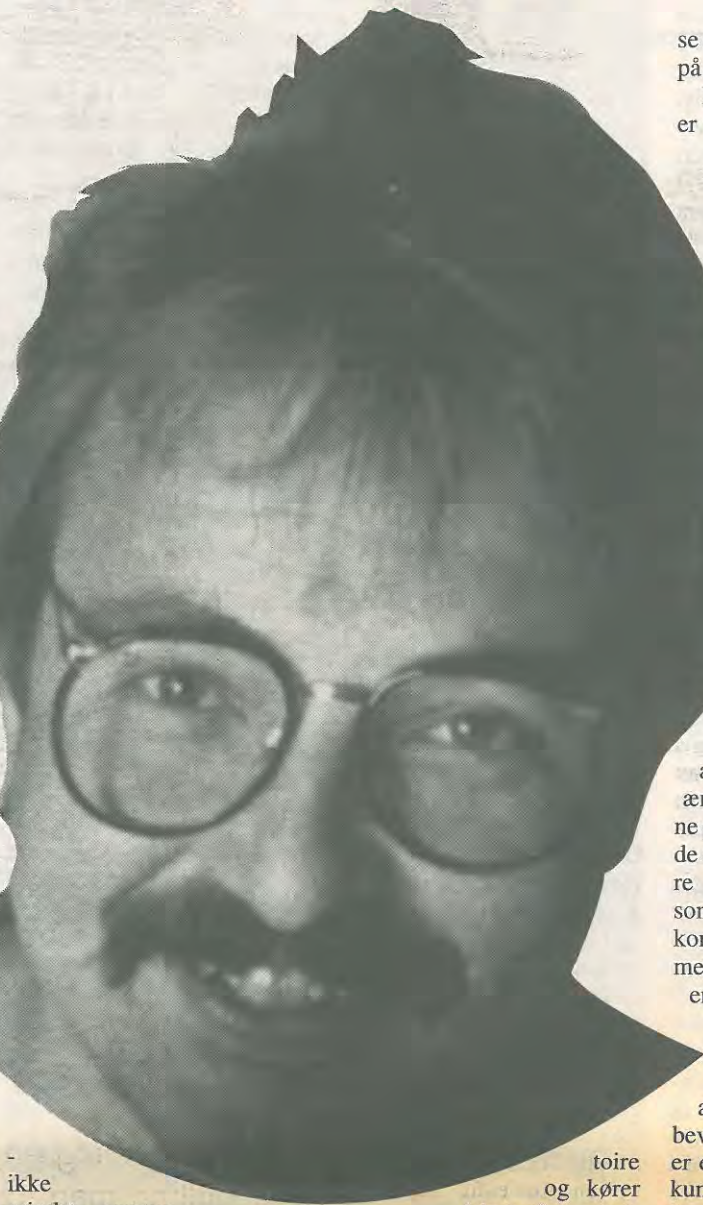
CW: »Nej, der skal ikke være noget »teaterpoliti«, der blander sig i, hvad medlemmerne laver. Men der skal fastholdes en kritisk debat inden for organisationens rammer for derved at kunne fremvise kvalitetsbevidstheden udadtil.

Med hensyn til nye medlemmer bør det være sådan, at hvis der er et flertal i organisationen, der gerne vil være sammen med det og det teater, så er det velkommen som medlem. Og hvis vi så får folk ind i BTS, som ikke er så gode som de andre, er det vigtigt, at vi stiller de rigtige spørgsmål til dem, så de kan udvikle sig til at blive et godt teater. Vi undgår jo heller ikke, at folk laver teater, bare fordi vi ikke har dem med i BTS...

Men jeg vil gerne i dialog med de gode teatre uden for BTS om, hvad de ønsker sig af organisationen. Det er fx. oplagt, at teatre som Jakob Mendel, Paraplyteatret, Bjørneteateret og Månegøgl hører med i BTS. De opfylder kravene om kunst og kvalitet - og kan sikre, at BTS helt konkret bliver et kvalitetsstempel.«

DOBBELT-ORGANISERING

Også et teater som Taastrup Teater, der er aktiv producent af børneteaterforestillinger, ser den nye BTS-formand gerne som medlem. Og det åbner for den opblussede dobbeltorganiseringsproblematik mellem BTS og FAST

ikke mindst spørgsmålet om hvilende kontingent i en af organisationerne, hvis man er medlem af dem begge.

Carsten Wittrock, der ved valget til BTS-formand forlod posten som FAST-repræsentant i UBOT, mener, at det ikke kan være meningen, at det er de syv-otte dobbeltorganiserede teatre, der holder liv i to organisationer via deres 15.000 kroners store kontingent begge steder. Men en egentlig sammenlægning anser han ikke for hverken sandsynlig eller ønskelig.

CW: »Det nye kontorfællesskab med FAST er glimrende, fordi vi kan bruge hinanden og samle fælles informationer, men de to organisationer har vidt forskellige profiler. FAST organiserer små teatre med voksenreper-

se tre specifikke forestillinger på et år.

Mange teaterforeningsfolk er da fornuftige mennesker, der ser en masse spændende teater - men de formidler det bare så sjældent ud i det repertoire, de vælger ude i teaterforeningerne.«

Det bliver jo tit udlagt som et generationsproblem.

Men nu er du blevet formand for en organisation, der lider af det samme. Du er jo selv at regne som »næste generation« i dansk børneteater...

CW: »Det

er da et problem.

Som vi må løse ved at gøre det mere attraktivt at få nye spillere ind og at ændre organisationsformerne på teatrene. At turde bruge de nye instruktører og spillere på DERES præmisser - som i hvert fald ikke er at komme ind i et kollektiv, men at blive ansat til den enkelte produktion. Have kunstneriske ledere på teatrene, der tør satse.

Sikre at teaterskolerne arbejder på at gøre de unge bevidste om, at børneteatrene er et område, hvor man laver kunst. Det må så gerne gå op i en højere enhed med prestige og bedre løn - men det vil selvfølgelig tage sin tid.

Der ER dog nye på vej, eksempelvis Mariposa - hvor mange af spillerne nu er på vej gennem teaterskolerne - og jeg håber, at de husker, hvem der tog dem alvorligt og inviterede dem til festivaler osv., når de igen skal ud i teatrene...«

VI VIL HAVE MERE

Et rimeligt fromt ønske af den nyslåede BTS-formand. Som dog er lidt mere krævende, når det gælder ønskerne til den kommende teaterlovsrevision.

Her lyder nogle af budene i hurtig rækkefølge:

- Minimum 2,4 mio. kr. til egnsteatrene.
- Den generelle kommunale/amtslige købsrefusion bør udvides til også at gælde fx. privatskoler og andre ikke-offentlige arrangører.
- Refusionsordningen bør strammes op, så der gælder kvalitative vurderinger. Til gengæld bør de godkendte teatre sikres rimelige arbejdsbetingelser via flerårige godkendelser og at det KAN ske uden showcase, fordi der er teatre, der gennem flere år har vist, at de kan noget.

CW: »Der bør simpelthen være bedre plads til børneteater i lovgivningen. Man kunne forestille sig kravet om et børneteaterhus eller etableringen af et »kongeligt« børneteater til at udvikle større forestillinger - dvs. et stort

statsensemble med opfølgende forpligtelser. Selvfølgelig med udspring i det børneteaterlandskab, der er i forvejen. Det skal ikke puttes ind under Det Danske Teater eller Det Kgl. Teater. De har hidtil ikke haft motivationen, og det må være afgørende.«

Ser vi på de 25 år med børneteater, er det statslige tilskud steget fra en halv til 30 millioner plus egnsteater-tilskuddene og en god refusionsordning. Et slag på tasken siger 80 millioner årligt til børneteater...

CW: »Vi får meget, men vi vil have mere! Det er jo bl.a. sådan, at teatrene stadig ikke er i stand til helårsafsløning af det kunstneriske personale.

EGNSTEATRE MED LOFT OG MULIGHEDER

Egnsteatrene skal have minimumstilskud på 2,4 mio. kr., men hvor står du og BTS i øvrigt i egnsteaterdiskussionen?

CW: »Jeg har som administrator fuld forståelse for faste kronetilskud og at ministeriet skal holde sine budgetter.

Det har også teatre og kommuner behov for, og derfor skal vi have faste aftaler - og gerne med faste kronebeløb med indbygget opskrivning. Heri ligger også muligheden for geografisk differentiering med flere penge, jo længere væk fra storbyerne teatret ligger. Det er jo uligsværere at etablere et teater i Højer end i Odense. Det kræver noget ekstra at få folk derud og der skal større politisk vilje til at få en lille kommune til at gå med til det - det koster jo flere penge pr. skatteborger end i storbyerne at få et velfungerende teater. Men selvfølgelig skal der osse være ordentlige arbejdsbetingelser for egnsteatre i storbyerne.«

Formand Wittrock er dog ganske klar over, alle disse gode krav til teaterlovsrevisionen næppe honoreres af kulturminister Jytte Hilden. Som han i øvrigt har det »fint« med.

CW: »Hendes interesse for børneteater er jo ikke større end resten af Danmarks - dvs. ikke ret stor - men hun kan blive en handlekraftig minister for et område, hvor der trænger til at blive slået lidt i bolledejen, for den lovgivning, vi har i øjeblikket, er lappeløsninger på lappeløsninger.«

Måske har formand Wittrock ovenikøbet den lille lobbyistisk-psykologiske fordel, at han altid efter en snak med kulturministeren kan bede hende tage en hilsen med til moderen, Hildens socialdemokratiske parti- og navnefælle Jytte Wittrock, der ovenikøbet er suppleant til Folketingets Kulturudvalg - og næppe børneteaterområdet helt uvenligt stemt...

BTS ER FLYTTET

Børneteatersammenslutningen flyttede ved årsskiftet fra det hidtidige kontorfællesskab med Teatercentrum og sammen med Foreningen Af Små Teatre.

De nye data er:

Børneteatersammenslutningen

Hvidkildevej 64, opg. 1

2400 København NV

Tlf. 31 10 82 01 • Fax 31 10 34 18

ANMELDELSER

ANMELDERI

Fra og med dette nummer kan Børneteateravisen præsentere en ny anmelder, **Kirsten Dahl** fra Århus, der afløser John Andreasen. Det sker som led i et rotationsprincip, som udgiveren UBOT har indført for at sikre såvel fornyelse som kontinuitet i anmelderkorpset.

En stor tak til John Andreasen - der forhåbentlig lejlighedsvis vil være at finde i spalterne fremover.

BTA's anmelderkorps består nu af:

Randi K. Pedersen, kritiker og kulturjournalist med base i freelancebureauet DeFacto, der fortsætter sin engagerede anmelderrolle i BTA med udgangspunkt i København og Sjælland.

Ann Berit Sourial, sekretariatsmedarbejder på Teatercentrum, der tillige er aktiv danser og studerer dansens æstetik og historie på Københavns universitet. Hun anmelder alle nye danseteaterforestillinger for børn og unge.

Kirsten Dahl, ny anmelder med udgangspunkt i Jylland og Fyn. Hun er cand. mag. med hovedfag i dramaturgi, hvor hun bl.a. har beskæftiget sig med børne- og ungdomsteater, herunder sit forestillingsanalytiske om Hans Rønnes »Adam i Væksthuset«.

Hun har været flittig gæst på børne- og ungdomsteaterfestivalerne de seneste fem-seks år og ser sin anmelderopgave som tosporet: Dels at give teatrene en fagligt kvalificeret kritik af deres kunstneriske produkter. Dels at give publikum og købere en konkret fornemmelse af forestillingernes kaliber.

KØNNE KINESERIER

Opbyggelig moral, men uden dybere forklaringer i Batidas forestilling om en onde fyrstinde og hendes gode datter

Batida: »Pigen i det blå æg«. **Tekst og iscenesættelse:** Søren Ovesen. **Scenografi:** Inge Golf Schmidt. **Komponister:** Bernhard Christensen, Nina Foss og Batida. **Medvirkende:** Tanja Dornby, Karen Rasmussen, Eva Stengade og Tine Sørensen. **Aldersgruppe:** 6-10 år.

Scenografisk er forestillingen »Pigen i det blå æg« ren øjenfynd. Enkel, men markant i detaljer og raffinementer, så den eksotiske, asiatiske ramme signalerer drama straks fra starten. Det får man også et godt stykke ad vejen med en indfaldsrig iscenesættelse, der langt bedre end teksten ofte formår at puste dynamik i de enkelte situationer. Mens de skiftende stemninger illustreres i glimrende parløb med en musik-side, som gør sig umage for at ramme den rette, asiatiske tone, men ind imellem virker lovlig massiv.

Med underholdende, medfortællende arrangementer holdes publikum i ånde og de medvirkende på tæerne. Hele kroppen er i brug og viser umiddelbart større udtrykskraft hos de fire medvirkende end replikkerne. Hvad enten de færdes kunstfærdigt sminkede og elegant klædte ved den onde fyrstinde, Ki-Ho-Nai's, hof - hvis flotte kampsports-attituder Tine Sørensen behersker med ynde og præcision, ligesom hun også i sin

replikbehandling er flere niveauer over de øvrige.

Eller de som det kuede, sultende folk i pjalter og bare ben humper krumryggede rundt. Så proppede med tapper godhed, at de ender som en fuldfed kliché. I øvrigt ikke den eneste i »Pigen i det blå æg«, der har undertitlen »En legende fra det gamle Asien«. Og som forfatteren og iscenesætteren, Søren Ovesen, har skabt på baggrund af en lang række fortællinger.

LANGSOM HANDLINGSGANG

Resultatet er blevet en smuk og opbyggelig forestilling med en alt for langsomt kørende handlingsgang. Det trækker så længe ud med at afvikle den egentlige historie, at man ikke blot når at opdage, at dens tema er såre velkendt, men også, at den er lumsk kedelig. Den savner nuancer og en troværdig udvikling, som også en 6-7 årig kan godtage.

For hvordan kan en gennemført ondsindet, magtsyg og ekstremt voldelig fyrstinde få en datter, som er født god, klog og beskeden og altså »anderledes«. Men som alligevel formår at gøre fyrstinden så god, at hun tilgiver, hun ikke fik en søn, at kammerpigen ikke knuste ægget, som hun skulle, og at datteren giver magten til folket - der ganske vist har frelst hende.

Alt det fordrer - selv i et eventyr - en forklaring, der rækker længere end blot til, at den sjove, langhalsede drage havde mere end en finger med ved undfangelsen. I hvert fald, hvis børnene skal tro på det gode i mennesket som noget, der ikke blot er asiatisk og eksotisk.

RANDI K. PEDERSEN

Det blå æg er i farezonen, men beskyttes af den mere brave end dramatisk interessante Tanja Dornby

Ole Olsen hygger om historier og børn i Skægspires nye forestilling

I OLDEFARS STUE

Åben og lettilgængelig forestilling med fortælleuniverset i centrum

Skægspire: »Livets Lykkefant«. **Manuskript:** Lars Rasborg. **Instruktion:** Vigga Bro. **Scenografi:** Annette Hage; **Tidens samling.** **Medvirkende:** Ole Olsen. **Aldersgruppe:** 3-6 år.

I Skægspires nye soloforestilling fortæller Ole, hvor hyggeligt det var at besøge oldefar og oldemor. For da kunne man sidde under spisebordet og knibe de voksne i benene, høre oldemor og hendes veninde plapre løs fra hver deres lænestol ved vinduet, spise fine frokoster og bolcher, og - frem for alt - høre oldefar fortælle historier.

I en næsten fotografisk efterligning af en dagligstue anno oldefar danner en række tunge møbler, et stort blødt gulvtæppe, adskillige luntlysende lamper og en stribe familieportrætter en autentisk atmosfære omkring Ole Olsen, hvis skuespil består i som det voksne oldebarn Ole at skildre sine besøg, og i rollen som oldefar at levendegøre hvordan denne fortalte historier fra sin store grønne lænestol.

Når Oldefar fortalte historier opstod der magi - da samledes al lyset omkring ham og alting forandrede sig - også de kendte eventyr. Hans og Grethe blev til dumme og irriterende velhaverbørn, der vovede sig ud i den mørke skov, hvor de snublede over et loddent væsen, der slet ikke var en ond heks, men en fattig kone, der levede af brød, ost og gedemælk i sin lille bjælkehytte. Og Rødhætte var en trodsig pige Tine, der ikke gad vente med skovturen til hendes mor havde vasket tøj, fordi hun var så forhippet på at blive ædt af ulven, som slugte hende som dessert efter bedstemoren og jægeren.

Oldefar havde sin helt egen urokkelige måde at fortælle på, ligesom han altid faldt i søvn når eventyret var slut. En skurrende kompromisløshed, som Ole fik ændret ved at ty over til oldemor på divanen, hvor de

sammen fandt den slutning de syntes om.

LEVENDE FORTÆLLETRADITION

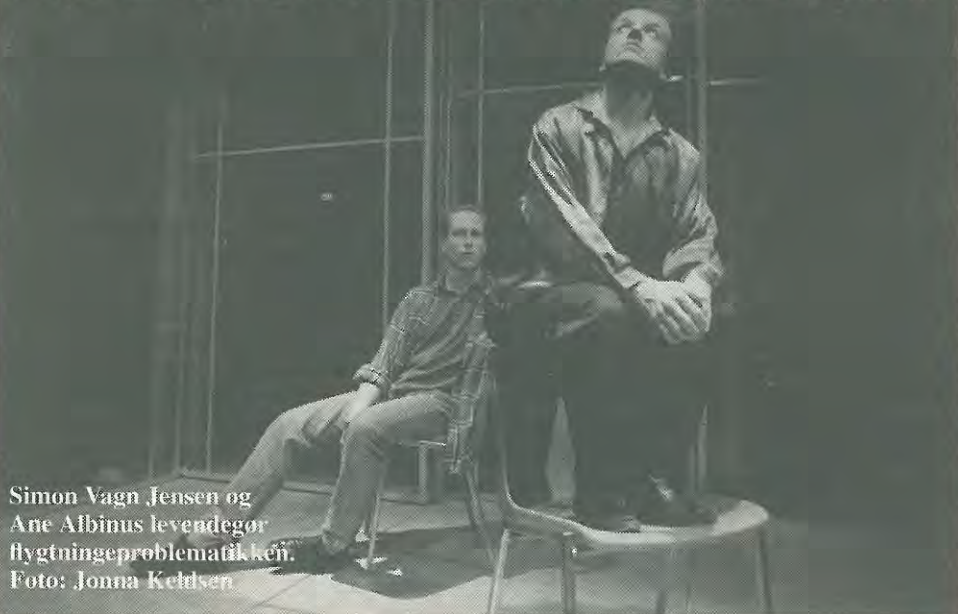
»Livets Lykkefant« er god som påmindelse om en levende fortælletradition som vi i de fortravlede 90'ere har underskud af. Ole Olsen har det rette temperament og den rigtige fornemmelse til i fortrolighed sammen med børnene at skildre samværets kvaliteter. Den afslappede atmosfære, han skaber som oldebarnet Ole skabte en fortrolighed hos børnepublikummet, som gjorde, at flere snart betroede ham forskelligt om dem selv. Og der blev lyttet spændt opmærksomt, når han i rollen som oldefaren - i en stadig øjenkontakt med dem - med hemmelighedsfulde gys, hvisken og resolut fasthed i stemmen fortalte de påhovedetvendte eventyr, der på så befriende vis legaliserede deres egne grimme tanker og forbudte følelser.

Forestillingen står på børnenes side og fortæller åbent, uden hastværk og forstillelse, og med et godt mix af velkendte situationer og ukendte drejninger (vel tonet af Vigga Bros særegne meningsbårne sprælskhed) at det, det handler om, det, som gør livet både rart og spændende, er at vi respekterer hinandens forskelligheder, sætter grænser, og selv - som drengen Ole i det 3. og sidste eventyr - fordomsfrit finde måder at gøre tingene på.

Det er godt, at børn får lov til selv at danne sig billeder, som de gør, når de får fortalt eller læst en historie. Og Skægspire har haft held med at gennemføre et sådant fokus i deres iscenesættelse af Lars Rasborg's: Børn er irriterende, sir' oldefar«, sendt i DR's børneradio i 1992. Men opsætningen kalder samtidig på et spørgsmål om, om forestillingen er for »tryk«, om den lægger sig for tæt op ad virkelighedens fortællemaader, om Skægspire udnytter de muligheder som teatermediet rummer for at fortælle scenisk, billedligt og grænsesprængende?. Skaber de teaterfiktion, som formålet må være i dette regi?

KIRSTEN DAHL

MED MENNESKELIGHEDEN I CENTRUM

Simon Vagn Jensen og Ane Albinus levendegør flygtningeproblematikken. Foto: Jonna Keldsen.

Imponerende god forestilling om flygtninges vilkår

Gruppe 38: »Mirad«. Manuskript: Ad de Bont. Oversættelse: Malene Busk og Eric van der Vleuten. Scenografi: Günther Rossen. Instruktion: Leif Adolfsson. Medvirkende: Anne Albinus og Simon Vagn Jensen. Aldersgruppe: Fra 12 år.

Gruppe 38's nye forestilling er en imponerende virkningsfuld forestilling om, hvordan borgerkrigen i Bosnien vender op og ned på Mirads, en 13-årig bosnisk drengs tilværelse.

Forestillingens kvalitet springer ikke sit publikum imøde fra starten. Den lægger ud med noget så nøgternt som to »neutralt«-klædte skuespillere i et lille rum, bagtil afgrænset af meterhøje svingbare paneler i matteret glas og kun møbleret med et bord og

to stole. Men gradvist får den tilsyneladende skrabede forestilling kraft og fylde.

Uden at fravige den opsætningsmæssige enkelhed og med en ekstrem koncentration om historien bevæger forestillingen sig efterhånden ind under huden på sit publikum og bliver til en uafrystelig oplevelse, som lever og udvikler sig længe efter at forestillingen er slut.

Det er Mirads onkel Djuka og tante Fazila (spillet af Simon Vagn Jensen og Anne Albinus) der fra det asylcenter, de midlertidigt er havnet på, fortæller og levendegør både Mirads og deres egen skæbne.

Og vi når langt omkring. Forestillingen springer i tid og sted og lader de to skuespillere bevæge sig ud og ind af de optrædende roller under en stadig fantasifuld ommøblering på interiøret. Primært som onklen og tanten. Men også som Mirad, hans far, familiens venlige nabo, der sidenhen bliver deres boddæl, danske myndigheds personer m.fl.

VEDKOMMENDE REFLEKSIONER

En række fængslende scener, der gør det konkret nærværende, hvordan Mirad oplever sin serbiske mor blive bortført, ser sin søster sprænges ihjel af en granat og sin far af en mine. Hvordan han drives ud i krigen for at finde sin onkel og tante, ender i et dansk asylcenter, for derfra igen at tage til Bosnien for at finde sin mor.

Men også hvordan onklen torteres i fangelejrene, hvordan tanten standhaftigt og forhåbningsfuldt venter på ham i krigsområdet, hvordan de tackler at mødes igen på trods af fysiske og psykiske men, og hvordan de sidenhen alle tre konfronteres med danskerens groteske mangel på forståelse.

Og forestillingens store styrke er, at den formår at trænge i dybden på de konkrete hændelsesforløb uden at havne i sentimentalitet eller sensationsjageri. Den trækker det menneskelige i fokus takket være en yderst velskreven tekst, en dristig og stilbevidst instruktør, en tilsvarende scenograf og to særdeles talentfulde skuespillere, der med både smerte- og kærlighedsbåren følsomhed og dygtigt holdt distance formår at skabe bragende intense spil.

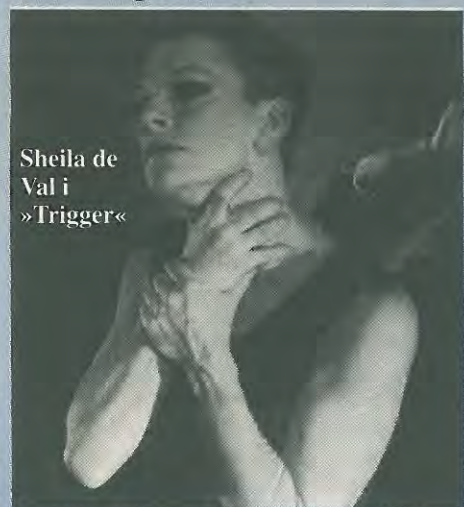
»Mirad« serverer ikke svaret på det fundamentale spørgsmål om hvorfor krig opstår eller hvorfor mennesker slår hinanden ihjel. Men den viser på en vedkommende og kunstnerisk raffineret måde hvordan krigen konkret berører de involverede. Den forbinder krigen med nogle centrale menneskelige værdier, så vi uvægerligt kommer til at reflektere over krigens væsen, og ikke som foran TV-skærmen hensættes som passive vidner til det daglige nyhedskatalog over blodsudgydelser.

For børn over 12 år, som for alvor oplever verden som stor og ubegribelig er Mirad derfor en yderst relevant chance for at komme en engagerende og måske grænseflyttende forståelse af virkelighedens ufattelige absurditet nærmere.

KIRSTEN DAHL

NÅR LEG BLIVER VIRKELIGHED

Debatballet, der manipulerer med begreberne

Sheila de Val i »Trigger«.

Uppercut Dansteater: »Trigger«. Koreografi: Craig Maguire. Dansere: Susie Davies, Sheila de Val, Dwight Powell, Craig Maguire. Scenografi: Rachel Lawson. Lysdesign: Thomas Beck og Ole Lochmann. Aldersgruppe: 13 år og op.

SEKS-ÅRIGE MORDERE - LEGEDE TURTLES - »VI ER FOR SMÅ TIL AT DRÆBE« - »DE TROR, AT DØDEN ER EN KORT PERIODE - AT MAN PLUDSELIG KAN REJSE SIG OP OG LEVE VIDERE...« (avisudpluk på plakaten for »Trigger«).

Hvad er det for en verden, vi lever i, hvor børn slår hinanden ihjel? Børnene ser tegneserier og film, hvor personerne dræber hinanden i flæng, men hvor de også genopstår i flæng. Virkelighed/Fiktion; Fiktion/Virkelighed; begreberne løber sammen, når børns leg om virkeligheden bliver virkelig.

Denne begrebsforvirring giver Uppercut Dansteater udtryk i deres nye debatballet »Trigger« med koreografi af englænderen Craig Maguire.

På bedste krimiserievis, der glorificerer gangstervældets storhedstid, præsenteres figurerne i »Trigger« med overdreven mimik og gestik. Vi ser prototypen på den hårdkogte gangster i overdimensioneret skræddersyet jakkesæt og den dertil knyttede dulle i overdådigt selskabstøj og juveler. Bag stilladsets ramme, som giver associationer til en TV/filmskærm eller sågar tegneseriestriber, optræder også den skurkagtige kvinde fra James Bond i skinnende pailletdragt og karatekongen over alle karatekonger med svulmende muskler.

Foran stilladset kommer de kulørte kostumer af, og figurerne fremstår i sort/grå farver, som kontrast til al glitterværket.

Aktion bag og for stilladset illuderer henholdsvis fiktion og virkelighed, men koreografen manipulerer med begreberne ved at dreje konstruktionen, så man knap skelner, hvad der er hvad.

I en række eksempler fra fiktionens verden, der føres over på virkeligheden behandles temaer som mand/kvindeforhold, røveri/overfald og alkohol som virkelighedsflugt.

Craig Maguire leverer en oplagt jazzinspireret koreografi med en varieret korpsdans til musik af bl.a. Carl Orff, Peter Gabriel, Depeche Mode og Madonna. Til hver af karaktererne har han skabt små soli, hvor især Dwight Powells cool gangster, og hans egen komiske karatekonge står frem. Men også Sheila de Vals temperamentfulde energiekspllosioner og Susie Davies smukke attituder og høje benløft er værd at nævne.

Med »Trigger« er Maguire nået et langt stykke videre som koreograf. Opbygningen er simpel og letforståelig, uden at han af den grund skærer ud i pap, og han »tør« mere, hvilket gør forestillingen levende.

Må denne anmeldelse virke som »trigger« (udløser), så alle unge og voksne, der har mulighed for det, får set denne forestilling.

ANN BERIT SOURIAL

BILUHELD OG FUGLEFLØJT

Munter og lun forestilling om at nå ind til hinanden og videre med sig selv

Nørregaard & Reiche: »Vejen til drømmen«. Instruktør: Nino D'Introna og Giacomo Ravicchio. Scenograf: Claus Helbo. Medvirkende: Claus Reiche, Hans Nørregaard og Maria Myrgård. Aldersgruppe: 9 år og op.

Det er ikke så lidt, der kan nå at ske når en ensom, langsomt-gearet dansk tankpasser, Kaj, »right in the middle of nowhere« uventet får besøg af en energisk, svagtseende og ikke særligt godt dansktalende ornitolog, Peter.

Først bliver Kajs små morgenritualer brat afbrudt af braget fra et biluheld og et løsttrillende dæk. Så starter en kæde af tvister og små kampe mellem de to mænd, der begge holder på at være »manden i huset«. Men efterhånden udvikler sammenstødene sig til venskabelig leg og uformel hygge, der også giver plads til mere personlige samtaler. Og vi oplever, hvordan de to mænd under hinandens indflydelse lader deres forsvar falde og får øjnene op for de kvaliteter, der ligger i at tro på sig selv og i at interessere sig for hinanden.

Kaj har svært ved at kapere Peters frembrusende facon, fordi han ikke er vant til andre

mennesker. Men efterhånden »smitter« Peters vedvarende og engagerede talen, visen og ageren med sit ornitologiske arbejde af på Kaj, så han kommer til at tro på, at Peter virkelig gerne vil se alle hans postkort og høre om hans liv. Indædt modstand forvandler sig til ærlig interesse. Han får sig en ven. En »friend« eller »amigo«, som han til slut i forestillingen - for første gang i 30 år - låser bixen af for at besøge.

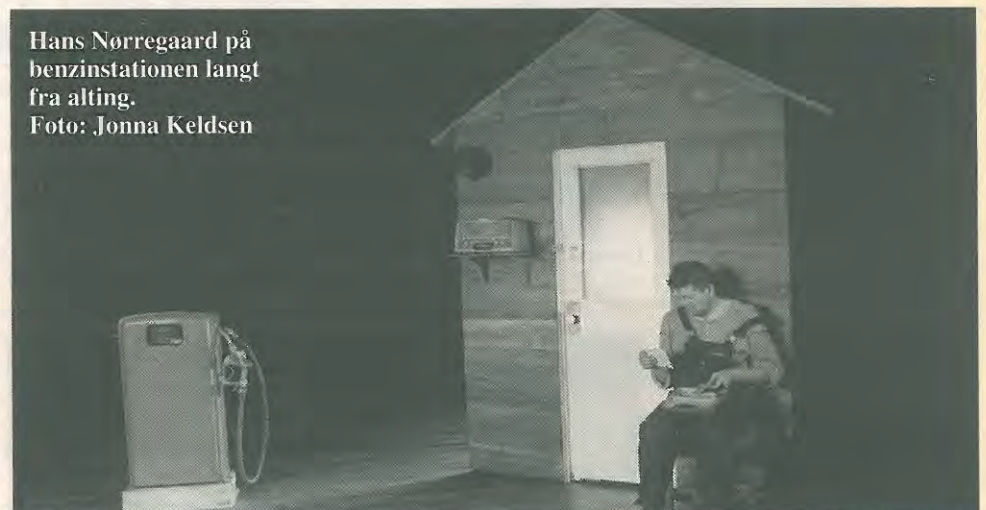
Og Peter finder ud af, at der bag al Kajs utilnærmelighed gemmer sig et menneske, der interesserer sig for og kan finde ud af at være sammen med andre. En oplevelse som lukker Peters øjne op for, at der er andet end ornitologi til. Og som betyder, at han kan komme i kontakt med Stella, pigen der »dumper« ind i spillet med faldskærm og foranlediger dets afslutning: At Peter giver Stella et lift i den bil, som Kaj alligevel har repareret, selvom han i starten holdt på at håndhæve sin weekendlukning.

Nørregaard & Reiche har lavet en fin forestilling for børn på 9 år og opefter.

MEGET FOR LATTERMUSKLERNE

Der er meget for lattermusklerne. Forestillingen er fyldt med løjerlige indfald, klovneagtige gags og rappe replikker, udmærket mixet med mere dvælende poetiske passager.

Hans Nørregaard på benzinstationen langt fra alting. Foto: Jonna Keldsen

En række spil, der dramaturgisk er bundet sammen af en række fortælletekniske greb, som skaber balance og sammenhæng i mængden. Claus Helbos enkle scenografi: Et åbent fladt areal med et lille skur af et hus, en knaldrød benzinstander og en stabel små hvide papkasser med et par sten ovenpå. En enkel og stemningskabende lysætning, hvor en lyskegle eksempelvis illustrerer solopgang indledningsvist og igen tilslut i forestillingen. Og endelig lyden af fuglekvidder: fra universet, fra Peters bånd og fløjter, og i Kajs mundharmonikaudgave af »Hør den lille stær«.

Der var dog steder, hvor spillet ikke virkede helt overbevisende. Hvor intensiteten ikke toppede. Hvor det var som om, skuespillerne ikke havde fundet ud til yderpunkterne af, hvad deres figurer rummer, og derfor ikke kom tilbundsående i kontakt med den dybde, som forestillingen tydeligvis også har en intention om at formidle. Men forestillingen er ny, og Nørregaard & Reiche har før vist, at de kan. Så mon ikke de med tiden får givet forestillingen det sidste fortættende nyk?

KIRSTEN DAHL

RAP FOR ROLLINGER

Zenia Hansen, Grete Tulinius og Freddi Hansen stråler om kap både i kostumer og kunstnerisk udfoldelse. Foto: Freddy Tornberg

Det Lille Teater viser med et drøn af en forestilling, at der findes enestående ressourcer i dansk børneteater. Mens Zangenbergs giver et eksempel på det modsatte

Det Lille Teater: »Med bred pensel«. Af Jes Kragh Jensen. Iscenesættelse: Maria Stenz. Komponist: Morten Carlsen. Scenografi: Rikke Lambrethsen. Medvirkende: Zenia Hansen, Grete Tulinius og Freddi Larsen. Aldersgruppe: 1½-4 år.

Zangenbergs Teater: »Knold, Bolle og Hund«. Af Thorstein Thomsen. Iscenesættelse: Maria Walbom. Scenografi: Kille Kyhl. Musik: Torben Kjær. Medvirkende: Mette Sørensen og Henrik Zangenbergs. Aldersgruppe: 4-10 år.

Titlen kan absolut tages for pålydende i Det Lille Teaters forestilling for de allermindeste. »Med bred pensel« tager klogt og kyndigt fat om nære begreber som din og min, stor og lille og om grundkulørerne i farvepaletten og den svære relativitet i det alt sammen.

Mageløst og morsomt skrevet og serveret - også for de voksne - fordi penslen føres af en sikker hånd, der maler tingene op i stort format, letfatteligt for små hoveder. Men dertil vidunderligt vitalt og smittende i sin umiddelbare glæde over alt det dejlige, verden har at byde på. Som f. eks. en sømandsblå, når først man finder ud af, hvordan den ser ud. Eller herlige hemmeligheder, som manifesterer sig i fantasifulde hånddukker, der har ligeså lidt med traditionelle dukker at gøre som malerpenslerne, der kan synge duet!

Eller hvad med Marius Hulstrimmels hoppeflyvende, skriggrønne fugl med orange næb. En herlig rad, hvis geniale, non-verbale pibesprog nøje følger talesprogets diktion og modulation og således er fuldt forståeligt. Hvilket også gælder indslagene med rap-dialog, der opleves som rene virtuosnumre, når de tages under kompetent behandling af Zenia Hansen og Grete Tulinius.

Skulle nogen mene, at rap er for teenagere, vil et besøg på Det Lille Teater hurtigt kunne overbevise om noget andet. Her følger de to-årige lige så ivrigt den taktfaste talerytmes distinkte udsagn som de »store« på fire, selv om de måske ikke kender alle ordene.

Til gengæld kræver det ingen verbale forudsætninger at følge malersvendene, Glatte og Pjattes, forrygende, næsten akrobatiske

kamp med egenrådige malerbøtter og pensler. De har deres hyr med at male Hulstrimmels hvide vægge over med strålende kulører, så maleriet af hans onkel godt vil hænge der. Eller hvad med en herlig stor sok, der slubrer maling, til den er revnefærdig. Den slags fremmer heller ikke færdiggørelsen.

Men nogle ting skal man jo blive færdig med før eller siden, det har ethvert vuggestuebarn stensikkert erfaret. Ligesom en teaterforestilling heller ikke skal være lutter leg og balladenumre - og heller ikke er det på Det Lille Teater. Slet ikke, for dér udfolder legen sig på et eminent, artistisk niveau, hvor den rummer både alvor og filosofi i børnehøjde. Samtidig med, at en kvik, men rolig iscenesættelse skaber flotte overgange, der binder tingene sammen og højner forståelsen.

En lille detalje fortjener at blive nævnt. Alt for mange børneforestillinger indledes med den dødssyge formulering, »Vi vil fortælle en historie om...«. I »Med bred pensel« forlader man sig trygt på teatrets magi, som uden forudgående forklaringer får lov til at fylde rummet og fange tilskuernes opmærksomhed. Så går skuespillerne i gang og spiller - alt hvad remmer og tøj kan holde. Og det er meget, når dramatikken som her øser af et kæmpe overskud af talent og scenisk kunnen.

Eneste skår i glæden over så flot, det kan gøres, er, at ikke langt flere børneteaterforestillinger har samme høje niveau.

FJOLLERI

Det lader sig ved selvsyn konstatere blot fem minutter fra Det Lille Teater, hvor Zangenbergs Teater for tiden spiller »Knold, Bolle og Hund« af Thorstein Thomsen. En gennemført våset og uendelig spinkel historie om bytrolde, hig-tech og forurenede byvand overfor det ægte økologiske skovtroldelev med middelalderlige tilstande. Dog forsødet af en mægtig tøjhund a la Amerika.

Ingen over 6 år vil finde det meget andet end fjollet, men der spilles for helt op til 10 år.

Det eneste sjove i forestillingen er Mette Sørensens bizarre udgave af en trøldpige, der tripper rundt på høje hæle og sender smægtende øjekast til børnene, der måber tilbage. Mens hun omhyggeligt stemmer konsonanterne, så ingen forstår et ord. Præcis i samme stil, som når hun spiller revy for voksne.

Man kan blive helt bekymret for, at en pædagog opfyldt af retfærdig harme melder hende for sexchikane mod publikum.

RANDI K. PEDERSEN

SKOLEGANGENS

Artibus prøver at lodde dybden af skolegangens indflydelse på både nutidsbørns og deres forældres liv

Artibus: »Eftersidning« af Michael Ramløse. Iscenesættelse: Vigga Bro. Scenografi: Susanne Juul. Medvirkende: Annette Holk, Dorthe Stampen, Basse Dam og Thomas Graversen. Aldersgruppe: Fra 12 år.

Endnu engang er Artibus dykket dybt i barndommens brogede verden for sammen med dramatikerne, Michael Ramløse, at afdække nogle sider af tilværelsen, mange voksne helst fortrænger. Skolegangen og dens smertepunkter kan være næsten ubærlige også for den voksne. Det mærker også nutidens skole på mange forældres slet skjulte modvilje mod hele »systemet«, der velsagtens opleves som en tilbagevendende konfrontation med gamle nederlag.

»Eftersidning« overstås ikke altid på en enkelt time. Det er temaet i forestillingen, der scene efter scene trænger sig ind på livet af fire tidligere klassekammerater, som mødes i deres gamle skolelokale. Angiveligt for at feste og fejre et årgangsjubilæum, men måske også fordi de har nået en alder, hvor fremtidsforventningerne er til at overskue, og man begynder at kigge sig over skulderen.

Hver på sin facon bestemt af deres evne og/eller trang til fortrængninger og deres illusioner om de andres rolle i spillet. Men hårdest og mest sørgeligt for klassens ensomme, evigt mobbede pige, Connie, der - næsten masochistisk synes det - er vendt tilbage til åstedet som skolesekretær. Helt ud i hendes forgræmmede ansigtstræk, gør Dorthe Stampen hende til et menneske, der synligt har lært for livet.

Det er måske den lektie fra »Eftersidning«, som nutidsbørnene bedst kan tage til sig. Børn kan være grusomt ubarmhjertige - også i dag.

CODE SCENISKE BREAKS

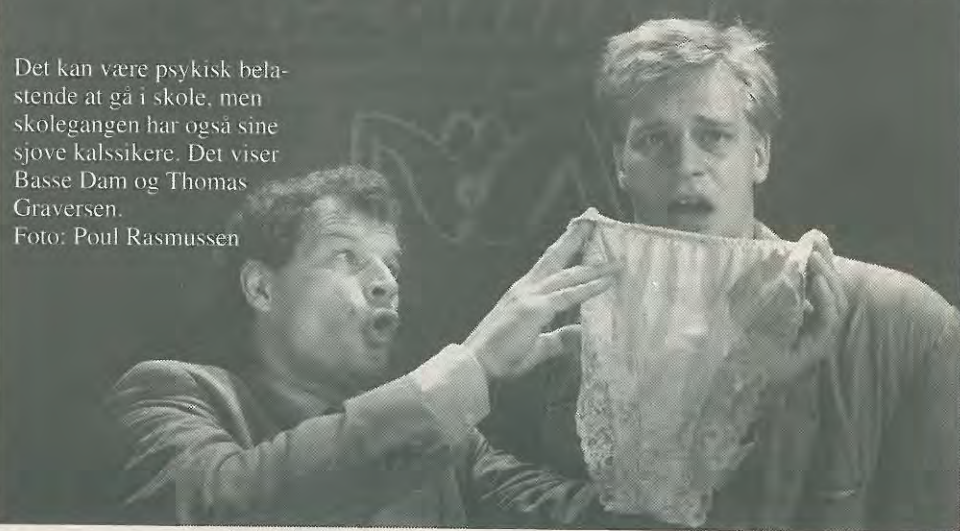
Forestillingen er bestemt velspillet og underholdende, uden dog at være en decideret perle. Målt i forhold til Artibus' traditioner fremstilles mødet mellem de fire voksne personer troværdigt, men påfaldende usanseligt og stillestående. Selvom der er øjeblikke af både solid komik og spændingsfyldt drama.

Bedst rent scenisk fungerer de mange breaks, hvor tiden skrues tilbage, og begivenhederne repeteres som efter en fælles hukommelse. Sjovt og illustrativt præsenteret med en nærmest koreograferet og flot spillestil, der også opleves som en livlig afveksling fra nutidssekvensernes mange ord.

Pænt og pædagogisk starter tilbageblikkene ved 6. klasse, hvor de voksne på scenen er jævnaldrende med det yngste publikum. For så

SMERTEPUNKTER

Det kan være psykisk belastende at gå i skole, men skolegangen har også sine sjove kalssikere. Det viser Basse Dam og Thomas Graversen. Foto: Poul Rasmussen

at bevæge sig op til senpubertetens 60'er musik og kys i krogene. Mens man hele vejen under skiftende betegnelser oplever inddelingen i de dumme og de kloge. Et brændemærke, der for mange børn har betydet den ultimative og selvopfyldende nedvurdering af deres livsmuligheder. Noget, som har overlevet generation efter generation - trods folkeskolens generelle ønske om det modsatte.

Set i det perspektiv hører de fire i »Eftersidning« alle til vinderne. Arbejdsmæssigt og socialt har de klaret sig udmærket på trods af

delingen i A- og B-klasser. Til gengæld er man som voksen ikke i tvivl om, at deres følelsesliv i større eller mindre grad har mén af »skolen for livet«, og at det i værste fald er givet videre til deres børn.

Spørgsmålet er, om store børn og unge kan gennemskue dette, eller om forestillingen mere appellerer til deres overbærenhed med den håbløse forældregeneration. Jeg tror mest på det sidste.

RANDI K. PEDERSEN

Jørgen Melskens, tidligere sekretariatsleder på Teatercentrum og deltager ved .11festivaler:

I 1980 havde Teatercentrum lavet aftale med Åbenrå kommune om at afholde festival, og for første gang oplevede vi i disse nyligt indførte ugelange festivaler, at deltagerne kunne bo samlet - i Løjt Ferieby, der bestod af pragtfulde huse. Til gengæld var spilleforholdene i weekenden ikke de allerbedste. Der fandtes faktisk ikke nogen store skoler i Åbenrå, men Rugkobbelskolen blev valgt og det blev besluttet, at der skulle opsættes et telt til information og billetudlevering og vi skulle leje et cirkustelt fra Djursland som et ekstra spillested.

Alt blev gjort klart om fredagen og vejret var rimeligt forårsagtigt. Men fredag nat hærgede et stormvejr hele Jylland og specielt i Sønderjylland. Lørdag morgen ankom vi til skolen i stormvejr og med bange anelser. Billet- og informationsteltet stod der endnu, men siderne blafrede så meget, at alt hvad vi havde lagt til rette og hængt op var blæst væk. Det store cirkustelt måtte pilles ned for at undgå yderligere skader.

Stormvejret gjorde, at det var næsten umuligt at begive sig ud på vejene, og mange, som havde planlagt at komme til festivalen, måtte blive hjemme. Selv måtte vi i hast rykke inden for i de trange lokaler, ændre på spilleplaner m.m. Men alle tog situationen med godt humør. Festivalen blev gennemført med ægte pionerånd, og om søndagen var alt roligt igen - hvilket resulterede i, at der virkelig blev festival-trængsel.

Jakob Mendel, skuespiller og teaterrejer, der har deltaget i samtlige 24 forudgående festivaler:

1971 i Herning. Festivalen er ikke større end at alle kunne bo på ét hotel - »Eyde« - langt over vores normale standard. Forvandlet til et hippie-kollektiv for en weekend. Til vores glæde - hotellets forargelse - og publikums underholdning.

Vokseværk hører barndommen til. 25 år gammel må man se sig om efter andre mål end bare det at blive større. Grænser for vækst - fordele ressourcerne - småt er osse godt. Nærhed - nydelse - næstekærlighed.

Peter Manscher, festivalmedarbejder siden 1978 (og dermed deltager i 17 festivaler) - først som frivillig (ved siden af adm.jobs), fra 1987 som fastansat:

I 1978 fik Comedievognen den vanvittige idé, at man skulle udvide festivalen fra en fredelig weekend til en kaotisk uge - med indbygget seminar om kvalitet. Og ordet plyst (pligt/lyst) blev opfundet for at fremme det praktiske samarbejde om afviklingen.

Siden er mange andre arrangementer kommet til: Udenlandske observatører, gæstespil, brugerkonference, workshops, tea-time, midtvejs-fest, udstillinger, sminkebod, bespisning, plakatsalg o.m.a.

1971: 32 opførelser.
1977: 75 opførelser.
1978: 120 opførelser.
1987: 380 opførelser.
1994: 439 opførelser.
Quo vadis? Verdens største? Verdens bedste?

FESTIVAL

Årets store børne- og ungdomsteaterfestival i G... der startede i Herning 6.-7. november 1971. De... knapt 70 teatre spille knapt 100 forestillinger - m...

Også de praktisk og økonomiske rammer har a... til halleje - ved festivalen på Djursland i 1995 g... den million kroner til arrangementet. Og hvor g... kedukker og en enkelt lampe, fylder store moder... tonstunge scenografier med timelange opstillinger...

Der har været vækst og udvikling i såvel fest... teaterfolk og brugere giver her festivalånden et p... Fotos: Kurt Johansen, Jan Rüiz m.fl.

Ray Nusslein, Paraplyteatermand, har deltaget i...

De sidste par gange, hvor jeg igen havde et p... ling, baseret på børnenes reaktioner (!), har jeg... 1972, hvor Poul Holm Joensen tilsyneladende h... mand med en walkie-talkie og bede om et bester... uransagelige bagveje for at slippe myldret i halle...

Jyllands-Postens lederskribent efter festivalen i Silkeborg 1979:

»Den børneteaterfestival, der i højere og højere grad er overtaget af militante venstreorienterede formyndere. Det er ikke deres mål at give børnene en teateroplevelse eller at opdrage dem til at blive teatertilskuere som voksne. De vil indpode ganske bestemte meninger i ubefæstede sjæle, opdrage børnene til at nære afsky for det bestående og således bane vejen for revolutionen. Det er budskabet fra Tvind, der røgtes med ideologisk soldaterånd af folk, der forklede sig som skuespillere«.

**25 ÅRS
JUBILÆUM**

VELKOMMEN TIL FESTIVAL 95 TEATER FOR BØRN OG UNGE 23. - 30. APRIL 1995 PÅ DJURSLAND

TEATERCENTRUM I DANMARK inviterer til festival for 25. gang.
Som altid et overdådigt tilbud af teater for børn og unge.
Næsten 100 forskellige forestillinger – mere end 400 opførelser.
Læs om forestillingerne på midtersiderne i dette indstik.

■ FESTIVALSEKRETARIAT

Teatercentrum indretter Festivalsekretariat på Rådhuset i Grenaa. Sekretariatet er åbent hver dag i dagene 21. - 28. april fra kl. 9 til kl. 20.
Telefon **86 32 34 40**

Adresse:

**Festivalsekretariatet
Rådhuset . Torvet 3 . 8500 Grenaa**

■ OFFENTLIGE FORESTILLINGER MANDAG - FREDAG

I festivalkommunerne er der – udover forestillinger på skoler og institutioner – en række offentlige forestillinger.

Oversigt over de offentlige forestillinger fås på bibliotekerne og turistkontorerne i de fire festivalkommuner, fra jubilæumsbutikken i Grenaa og fra TEATERCENTRUM.

Bestilling af billetter fra d. 3. april på
86 32 34 40.

■ WEEKEND-ARRANGEMENT I GRENAA

Det store weekend-arrangement med 200 offentlige opførelser finder sted i Grenaa – læs mere om dette på bagsiden af indstikket.

■ BRUGERKONFERENCE FREDAG

Fredag d. 28. april afholdes brugerkonference fra kl. 8.30 til 16.30 i Nørre Djurs hallen, Glesborg.

Konferencen tilbyder en grundlæggende indføring i begreber indenfor dramaturgi, scenografi og lysdesign med analyse af forestillingen »Den Kaukasiske Kridtcirkel« i Fair Play's udgave.

■ DET ER GRATIS

Der er gratis adgang til festivalens forestillinger (men man skal have billet). Alt er på forhånd betalt.

■ HVEM BETALER

Festivalen finansieres af tilskud fra Nørre Djurs, Midtdjurs, Ebeltøft og Grenaa kommuner.

Århus Amt har inviteret det estiske statsteater Nukuteater til at gæstespille på Festivalen. Desuden har festivalen modtaget særtilskud fra Teaterrådet og DANIDA.

festival 95

*NYE FORESTILLINGER

FRA CA. 1 1/2 ÅR

Teatret Det gode Håb

Fra en særlig kasse
Alder: 1 1/2-3 år. **Var.:** 40 min.
 Mads og Trine besøger Mormor og går på opdagelse i skuffer og gemmer. Der er mange spændende ting at finde, f.eks. papirklip, puslespil, mekaniske fugle og en trolld i en æske. Hver ting har sin egen historie at fortælle fra Mormors og Morfars barndom. »En særlig kasse« er en meget gammel gramfon fra Oldemors hjem.

Groteatret

Rejsen - en billedfantasi om elementerne
Alder: 1 1/2-4/3-7 år. **Var.:** 45 min.
 Vilso bliver lagt i sin lille seng ved den store bog. Han har feber og vil bare sove. Men drømme vil drømmes - og noget drømmer bare om at møde Vilso. »Rejsen« fortæller i billeder, musik og lys om elementerne ild, vand, luft og jord.

Jytte Abildstrøms Teater

Bytte bytte købmand
Alder: 1 1/2-4 år. **Var.:** 30 min.
 Frit efter »Hvad Fatter gør...« En forestilling for de allermindste med remser og måske et vers. Og glad musik på kryds og tværs. Om dit og mit og vort - om at bytte og gi' bort - om at låne og dele - det halve og det hele.

Teatret Månegøgl

Elverklokken
Alder: 1 1/2-4 år. **Var.:** 30 min.
 I skoven hører Skidt og Pyt nogle klokker, der er så smukke, at de beslutter sig til at finde dem. Til dette får de hjælp af skovens dyr og planter. De bliver inviteret til den årlige klokkefest i Elverhøj med dans, sang og musik. På deres rejse i skovens eventyrlige verden finder de frem til de smukke klokker.

Børneteateret Skægspire

*Max og Dutte **
Alder: 1 1/2-4 år. **Var.:** 30 min.
 Dukkeforestilling om et venskab. Kaninen Max og anden Dutte er venner, og de lever i fred og harmoni trods deres forskellighed, den ene befinder sig bedst til lands, den anden befinder sig bedst til vands. Da Max og Duttas eksistens trues, og de bliver nødt til at løbe bort fra deres hjem, sættes deres venskab på en hård prøve.

Teater 83

*Min karrusel **
Alder: 1 1/2-4 år. **Var.:** 30 min.
 Når musikken spiller - lyset tændes og tæppet åbner sig - så ser du ind på den fine karrusel. Teatret kan begynde. Karrusellen drejer rundt, fyldt med dejlige historier og smukke billeder - og jeg vil vise det hele til dig. Mine venner, som bor i karrusellen, møder du også undervejs.

Musikteatret

Undergrunden
Trolde Tralle
Alder: 2-4/3-6 år. **Var.:** 40 min.
 Dukkeopera. Trolde Tralle driller en fattig bonde, som ikke havde gjort ham noget. Troldekongen syntes det var for galt: han tvang Tralle til at arbejde for bonden og hjælpe ham med sine troldekunster. Men da straffen var udstået, fik Tralle alligevel lov til at drille bonden lidt...

Vester 60

Li'som vejret
Alder: 1 1/2-4 år. **Var.:** 30 min.
 Arbejdet kalder. Med energi og glæde kaster Vicky sig over dagens dont. Der er nok at tage fat på, men tingene står i vejen, eller går Vicky i vejen for sig selv og sin vandspand? Og så alle de lyde! Hør, når vandet lige så stille glider ned, eller når... Lydene fylder rummet. Vicky slipper kost og spand og lytter sammen med børnene.

FRA CA. 3 ÅR

Anemone teatret

*Hva' må man overhovedet? **
Alder: 4-12 år. **Var.:** 55 min.
 Noget så sjældent som en lagkage-revy for børn og deres voksne. Den røde tråd er forskellen mellem børne- og voksenhumor, hvor to skue-

spillere og en musiker leger sig gennem børns univers.

Teatergruppen Batida

Aben Osvald
Alder: 3-7 år. **Var.:** 45 min.
 En musikalsk forestilling der bygger på Egon Mathiesens kendte børnebog. Osvald og den store abe bor i en dejlig, blomstrende skov. Men den store bestemmer det hele og siger ØV, hvis han ikke får sin vilje. Den lille Osvald har hemelige drømme om et lykkeligt abeliv - og et stort rødt æble.

Bjørneteateret

Nattens drømme
Alder: 3-8 år. **Var.:** 50 min.
 Tør Gustav falde i søvn? Hvis drømmegeneralen igen får ham lokket med på et af sine uhyggelige eventyr, ender det måske som mæredrøgt! Men Gustav falder alligevel i søvn og drømmer både om giraffer og sommerfugle, om den blå dame og mange andre... Forestilling med levende musik, sang, dukker og lys.

Comedievognen

*Mis med de blå øjne **
Alder: 3-7 år. **Var.:** 40 min.
 Mis er en blåøjet kat, der drager ud i den store verden for at finde landet med de mange mus. På sin færd møder Mis alle de guløjede katte, der håner Mis, fordi Mis er anderledes. Mis møder også den barske hund, som den dog formår at skræmme væk. Endelig finder Mis landet med de mange mus. Og de guløjede katte må indrømme, at den anderledes Mis ikke er så tosset endda.

DRT - Det ripensiske Teaterselskab

*Nielsen og Fisk **
Alder: 4-8 år. **Var.:** 40 min.
 En forestilling om det gamle sagn »Sct. Jørgen og Dragen«. Er alle drager slået ihjel eller hvad? Er alle riddere ridderlige? Er alle prinsesser bare så smukke?

Dryadeteatret

Noahs ark
Alder: 3-7 år. **Var.:** 40 min.
 Vi følger Noah fra arken bygges og dyrene går ombord, til vandet igen er forsvundet og regnbuen sat på himlen. Dukkeforestilling.

Teatergruppen Gadesjakk

*Jeg vil hjem **
Alder: 4-9 år. **Var.:** 45 min.
 Hvad sker der, når en lille, vital gammel dame og en kæmpemæssig krokodille bor sammen i en lejlighed på størrelse med et klædeskab? Når der, på trods af al omsorgen og forståelsen, stadig er en længsel efter Afrika. Forestilling med dukker og levende musik. En historie om at bo sammen, holde af hinanden, at længes og skilles.

Jako-Bole teatret

*En gammel ballade **
Alder: 3-8 år. **Var.:** 45 min.
 For ham er det kun en gammel historie. Hvad den betyder for hende - og for dukkerne, er han i begyndelsen ikke klar over, men dukkerne kan deres roller og efter en del ballade bliver historien fortalt - som dukkerne altid har fortalt den. En gammel ballade bliver til en musikalsk og poetisk fortælling.

Jomfru Ane Teatret

*Katten i sækken **
Alder: 3-8 år. **Var.:** 50 min.
 Karl og Katrine er naboer... Katrine er op-spændingspædagog med kattefjed, kissemisseri og katastrofer som speciale... Karl elsker sin basguitar, ægyptiske artefakter og Katrine... det sidste i al hemmelighed forstås... alligevel er han manden, der aldrig går af vejen for munter strengle og raske serenader, hvis han fornemmer et behov. Og så er der katten Jordbærnæse...

Kabugi Børneteater

Smid det ud Hans
Alder: 3-9 år. **Var.:** 35 min.
 Under en fluejagt kommer Hans til at lave uorden i sine ting. Midt i rodet finder han to skikkelser, som han ikke har set siden han var barn: Det er Hr. Hansen, som forlanger, at Hans skal rydde op og lave orden i stedet for at lege. Og der er tøjfuglen Duller, som vil have Hans til at more sig.

Kaskadeteatret

*Bedstemors klædeskab **
Alder: 3-9 år. **Var.:** 50 min.
 Om et stort gammelt klædeskab og det sjove væsen, der bor i det. Og om en mand, der får problemer, da han skal tømme skabet.

Egnsteatret Københavneren

*Panama, mit drømmeland **
Alder: 3-6/5-8 år. **Var.:** 45 min.
 Den lille bjørn og den lille tiger bor i et lille hus ved floden. Bjørnen fisker og tigreren samler svampe. En dag finder den lille bjørn en kasse i floden. Den dufter dejligt af bananer, og på den står der skrevet: »Panama«. Så Panama lugter åbentbart af bananer. »Panama er mit drømmeland« siger den lille bjørn; og dagen efter drager de to afsted for at finde Panama.

Teatret Lampe

Av for katten
Alder: 3-8 år. **Var.:** 40 min.
 Kontordamen Esmeralda er på vej til arbejde, da hendes røde mappe pludselig bliver levende og fører hende væk fra vejen og ind i en fortryllet have, hvor der sker mange mærkelige og sjove ting. I haven genser Esmeralda sin barndoms kat, Egon, og hun får også tid til at fortælle historien om dengang hendes fortravlede forældre helt glemte hende.

Teatergruppen Mariehønen

Sandheden og søhesten
Alder: 3-8 år. **Var.:** 45 min.
 Der er en, der har brændt papir af ude i cykelskuret. Henrys mor og far er ikke i tvivl om, hvem der er skurken. Henry føler sig grusomt forrådt. Så meget, at han vælger at flygte hjemmefra.

McFetrich's bondegårdsteater

Cirkus på bondegården
Alder: 3-10 år. **Var.:** 40 min.
 Om musen Rasmus, som bliver sendt som postpakke fra England, hvor han iscenesætter en cirkusforestilling med dyrene som artister.

Mister Jones

*De 3 Bukke Bruse **
Alder: 3-7 år. **Var.:** 35 min.
 Under den gamle faldefærdig stenbro bor en troldefamilie. Dagligdagen går sin skæve gang, men troldebarnet Lille-Pjævs bliver mere og mere umættelig, og en dag er spisekammeret tomt... Samme dag skal de 3 Bukke Bruse passere broen over troldefamilien, for at komme op til sæteren. Hvad sker der med Lille-Pjævs?

Paraplyteatret

*Staffeliet **
Alder: 3-8 år. **Var.:** 50 min.
 Han ville vise børnene, hvad han har oplevet i et andet, fremmed land. Hun holder ham nede på jorden. Sammen fortæller de om generøsitet, om smålighed og om forskellen mellem at eje noget og at være noget. Om de »fremmede«, der måske har bevaret noget, som vi andre er ved at tabe.

Dukketeatret Pin Pon

Den rejsende kartoffel
Alder: 3-8 år. **Var.:** 45 min.
 »Der var engang, der ikke fandtes kartofler her i landet. Så det var et kedeligt måltid uden sovs og kartofler«, sagde mormor, mens hun fortalte Martin om Columbus' rejse til Amerika. Mormor sagde godnat og slukkede lyset, og Martin puttede sig under dynen, faldt i søvn og drømte om den spændende rejse.

Dukketeatret Pin Pon

Robin Hood fra Risskov
Alder: 4-9 år. **Var.:** 45 min.
 Simons mor havde meldt ham til spejder, men det var Simon ikke så glad for. En dag, da han var på vej til bussen, og hans selvtilid var på nulpunktet, møder han Robin Hood fra Risskov. Robin var på en af sine opgaver for at hjælpe de svage, og han bad Simon være med...

Musikteatergruppen

Rivegildet
*På drømmenes hav **
Alder: 4-9 år. **Var.:** 45 min.
 Det handler om vores drømme. Om det forunderlige drømmeunivers, hvor alt er muligt. Hvor vi møder vores engle og dæmoner og lærer dem at kende. Med levende musik og åbne billeder skaber de tre medvirkende denne forestilling på

grænsen mellem drøm og virkelighed.

Søholm Park teatret

*Cirkelines fødselsdag **
Alder: 3-9 år. **Var.:** 50 min.
 Vi præsenteres for de tre venner: Cirkeline, Frederik og Ingolf, som uhammet kaster sig ud i jagten på den forsvundne fødselsdagsslagkage. Alt starter kaotisk, men med Frederiks hjælp ender det selvfølgelig med at blive en dejlig dag.

Teaterklanen

*Larven Sven **
Alder: 3-6 år. **Var.:** 40 min.
 Eva er ked af det. Træet skal fældes. Hun sætter blade på træet, for så er det nemlig sommer, og om sommeren fælder man da ikke træer? Arthur skal gøre rent. Han synger en efterårssang og blæser alle æblerne ned, og Sven - den dumme larve - har spist det bedste!

Musikteatret Undergrunden

Hans og Grete
Alder: 3-10 år. **Var.:** 40 min.
 En dukkeopera. Musikken er næsten 100 år gammel, eventyret endnu ældre.

Musikteatret Undergrunden

*Rasmus Klump-operaen **
Alder: 3-8 år. **Var.:** 45 min.
 Rasmus Klump som opera - måske en uventet idé. Hvis Rasmus Klump skal overføres til scenen, så bidrager musikken, sangen og dukkerne til at holde eventyrets taleboller svævende.

Ung Scene

*Nattergalen **
Alder: 5-9 år. **Var.:** 40 min.
 Dukketeater baseret på H.C. Andersens eventyr.

Vandrefalken

Sansernes trylleri
Alder: 3-6/6-9 år. **Var.:** 40 min.
 Den lidt stive og meget pæne mand, Elias, har tabt det lille legebarn inde i sig selv. Men ude i skoven lokker naturens små væsener, Sølv og Gæst, slipset af ham og får ham til at finde sit legebarn igen. En fabel om vore sanser.

Vester 60

Skattejagt
Alder: 4-9 år. **Var.:** 45 min.
 Nora og Ninette er meget forskellige. Så forskellige, at de faktisk ikke kan holde hinanden ud. Derfor tager de ud at rejse hver for sig - tror de..... Det kaster dem ud i en spændende og hæsblæsende skattejagt, hvor de mest utrolige hændelser afløser hinanden.

Æventyr-operaen

*Sneglespor **
Alder: 3-7 år. **Var.:** 30 min.
 Om den unge mølervend Jens, der går ind i Trolde-skoven på sin vej ud i verden efter en sød kone. I Trolde-skoven bliver han forhekset, men med sin stemmes kraft, og med hjælp fra en fortryllet snegl overvinder han troldenes magt.

FRA CA. 7 ÅR

Baggårdsteatret

*Blåt hus med røde kinder **
Alder: 7-10 år. **Var.:** 50 min.
 Do er nutidens barn, en lille pige, der bærer al verdens byrde og ansvar på sine skuldre. Hun kommer til sin mormors hus tynget af en opgave: at trøste mormoren ovenpå morfarens død. Mormoren har ikke brug for trøst. Hun er ikke en lille grå, mild kvinde, der sidder i yngestolen, men fjantet og nyfor-elsket i Hr. Møgelsø.

Baggårdsteatret

*Klods Hans **
Alder: 7-10 år. **Var.:** 50 min.
 Musikalsk dramatisering af H.C. Andersens eventyr.

Teatergruppen Batida

*Pigen i det blå æg **
Alder: 6-10 år. **Var.:** 55 min.
 Fyrstinde Ki-Ho-Nai nedkommer med .. et æg. Rasende og skuffet sender hun sin tjenestepige ud i bjergene for at kaste ægget ud fra den højeste tinde. Tjenestepigen opdager, at der er liv inde bag skallen, og hendes hjerte løber af med hende. I hemmelighed finder hun en rugemor - en fattig kvinde - og en

skønne dag klækkes ægget... Forestilling med musik og sang.

Teaterværkstedet

Den blå Hest
Hvor har du været så længe
Alder: fra 9 år. **Var.:** 45 min.
 Forestillingen er en genoplivning af gamle danske folkeviser, sange, skikke og ritualer, som efterhånden er ved at glide ud af vores kulturelle bevidsthed. I disse gamle ballader og folkesagn finder vi en kraft, som giver næring til vores nordiske »rødder«. Sang, dans, dukker og masker udgør en stor del af forestillingens univers.

Børneteateret

*Drengen i bussen **
Alder: 9-13 år. **Var.:** 55 min.
 På sin 12-års fødselsdag fik Richard en bus af sin mor. En rigtig bus! Der skulle han bo, for det var for farligt at have ham derhjemme, sagde hun. Det er nu 20 år siden ... men i Richards bus står tiden stille.

Bådteatret

Fluen
Alder: 6-12 år. **Var.:** 50 min.

Mimeforestilling om to Storm P'ske eksistenser, to enfoldige personer, der mødes i en afkrog uden for tid og sted. En fisker og en fluefanger, klassens tykke dreng og gadens tynde, en komiker og en klovneshjælpe i et tomt rum, der gradvist fyldes med afvisninger, tilnærmelser, chikaner, tillid, samvær og lystfyldt bekæmpelse.

Comedievognen

Dinner Transportable
Alder: 7-11 år. **Var.:** 50 min.
 Et lille tomands-firma. En tjener og en kok, der på jobbet kommer vidt og bredt omkring. Dagens job overgår dog deres vildeste fantasier. Et blik ud af vinduet bekræfter deres anelser. Jorden øjnes 400.000 km borte. Hvem har sendt Milan og Oli herud? Hvem skal de overhovedet servere for?... Og hvad skal de have at spise???

Corona danseteater

*Cyber **
Alder: 10-14 år. **Var.:** 60 min.
 Drengen, der spiller computerspil, er på én gang i sig selv ved tastaturet og samtidig helten i spillet - i

Cyberspace. Og i spillets verden gælder andre »regler« end i den ydre verden. Men spillet handler om mere end: hvilken virkelighed er virkeligst - det er osse en »manddomsprøve« - at afprøve enkle, fundamentale værdier som mand - i konkurrence med hverdagens helt: far.

Corona danseteater

Træ
Alder: 6-10 år. **Var.:** 45 min.
 Om to slags mennesker - de bor i et træ. Den ene er i harmoni med sin omverden og naturen; han er måske lidt indadvendt, lidt sig-selv-nok - og ganske tilfreds med sin tilværelse. Den anden er nysgerrig, fuld af ideer og initiativ, altid klar til en ny forretning, et nyt projekt. Hun vil gerne udvide sin tilværelse, prøve nyt, ekspandere.

Egnsteatret Gruppe 38

*Himmelsengen **
Alder: fra 6 år. **Var.:** 45 min.
 Enkefru Rose Wøbbe er klar til sin store himmelflugt. Hun har forbedret sig og er fuld af fortrøstning: om et øjeblik vil himlens porte åbne

sig, og en rullende trappe af det pure guld, dobbelt så bred som den i Magasin, vil dale ned fra himmelsprækken til toner af basuners og harpers klang. Men hvad sker der? Intetsomhelst!! Ligesom i begyndelsen. I begyndelsen var intet.

Jako-Bole teatret

*Skøre Helmer **
Alder: 7-10 år. **Var.:** 45 min.
 For mere end 20 år siden fik »Skøre Helmer« besøg af sin brors barnebarn på 7 år. Drengen skulle bo hos Helmer, indtil hans far blev rask. Drengen var der i 21/2 måned. Det var sidste gang Helmer fik besøg af sin familie. Først efter Helmers død vender drengen tilbage, nu som voksen mand. Gennem de efterladte breve og fotografier oplever han hidtil ukendte sider af Helmers liv.

Jakob Mendels Teater

En biting
Alder: 6-11 år. **Var.:** 45 min.
 Der er næsten ingenting at se, da denne forestilling starter. En lands-tryger og et frønnet bistade. Det er

det hele. Men hans fortælling gør os et liv rigere.

Kaskadeteatret
*Ammen og lakajen **
Alder: 6-12 år. Var.: 60 min.
Vi befinder os i et kongerige i en fjern fortid. Landet har været plaget af ufred, og for at sætte en stopper for krigen, har Kongen giftet sig med prinsessen fra Nabolandet. Det viser sig hurtigt, at den nye dronning er utilfreds med alt på slottet, og gennem sin Lakaj får hun sat store forandringer igang. Det bryder Kongen sig ikke om, og snart er fronterne trukket skarpt op.

Teatret Lampe
*Lufballonen **
Alder: 6-12 år
To fattige søstre drømmer om at opfinde en maskine, der kan gøre dem rige og lykkelige. Arbejdet er langt fra uproblematisk. En dag banker det på døren - en mand kommer ind, og alt forandres...!

Det lille Turnéteater
Odysseus
Alder: fra 7 år. Var.: 45 min.

En mørk og måneløs nat skyller helten Odysseus udmattet i land efter flere dages storm. Han har kæmpet ved Troja i 20 år. Bag sig har han oplevelser med krig, kykloper og uhyrer. Foran sig har han et opgør med de mænd, der har besat hans borg. Men allerførst skal han fortælle sine fantastiske oplevelser til sin søn, Telemakos.

Mister Jones
Dracula
Alder: 10-15 år. Var.: 60 min.
Århundredernes uhyre, den blodslugende ubarmhjertige Dracula, inviterer den unge engelske sagførerfuldmægtig Jonathan Harker til sin borg i Karpaternes indre. I mødet med den fremmede kultur udsættes Jonathan for adskillige gyselige og barokke prøvelser.

Teatret Møllen
*Cykeltven **
Alder: 5-10 år. Var.: 45 min.
Cykeltven er også titlen på den legendariske film af Vittorio de Sica fra sidst i fyrrerne. Vi fortæller en

historie om en far og en mor - nej, om fædre og mødre, døtre og sønner.

Teatret Møllen
Manden der faldt ned fra himlen
Alder: fra 6 år. Var.: 40 min.
To musikere er igang med at øve sig. Trommeslageren har en historie han gerne vil fortælle - om dengang der var krig med tyskerne. En historie der udvikler sig til en fantasifuld og fantastisk beretning - om en mand der vågner ved, at han falder ned fra himlen - og ikke ved hvor han befinder sig.

Nørregaard og Reiches teater
*Historien om fiskeren Markus **
Alder: 6-10 år. Var.: 45 min.
To gamle barndomsvenner mødes. Den ene er musiker og har været ude i den store verden. Den anden er fisker og har været det hele livet. Han er god til at fiske. Det har han lært af Markus - alt, hvad han har lært, har han lært af Markus. Mindeerne fra barndommen dukker frem, gennem musik og fortællinger afdækkes en fiskers liv.

beskriver fire faser i livet: barndom, ungdom, voksen og alderdom og møde mellem dem. Fire dukker, et træ, en dør og en dukkefører skaber sammen en enkel forestilling om livet; om beslutsomhed, vilje, overmod, frustration, tomhed og fryd.

Rimfaxe teater
Cellofan
Alder: 6-12 år. Var.: 50 min.
En historie med og om musik. Om at lytte til og sanse verden omkring os. Det er også en historie om en indre rejse. En rejse, der fører tilbage i tiden og fortæller om kærlighed og død, om skibbrud og redning og om at følge sin egen vej.

Teatro Rio Rose
Mod nord
Alder: 5-10 år. Var.: 50 min.
Et samisk eventyr inspireret af eskimoisk kultur. Forestillingen handler om drengen Rego, der følte sig ensom og derfor ønskede sig at blive forvandlet til en ulv, til en bjørn, til en fisk og til en lille sæl. Som sæl møder han den ensomme fisker, Ula, og der opstår et venskab. Stykket handler meget om mødet mellem dyr og mennesker midt i sneen og havet.

Musikteatergruppen Rivegildet
Voks
Alder: fra 9 år. Var.: 60 min.
En forestilling bygget op omkring stemmen og dens muligheder. »Voks« er som et eventyr - et eventyr om at finde sig selv - finde sin stemme. »Voks« er en tilstand - en koncert- en billedkomposition - et teaterstykke - og alle dele på én gang.

Silkeborg dukketeater
Kongens 100 harer
Alder: 6-11 år. Var.: 55 min.
Der var engang en konge, som havde 100 harer. Han kunne ikke holde styr på dem, og derfor lovede han, at den unge mand, der kunne klare at vogte hareflokken, måske skulle få prinsessen til kone. Marionet forestilling.

Svalegangens dukketeater
Nattergalen
Alder: fra 6 år. Var.: 40 min.
Dramatiseret efter H.C. Andersen. Ved brug af air-brush-teknik er skabt en række scenerier, som ligger langt fra den traditionelle dukketeaternaturalisme.

Svalegangens dukketeater
Spionen fra Kronborg
Alder: 9-13 år. Var.: 40 min.
Handlingen foregår på svenskekrigenes tid, hvor Danmark er besat. Der er gryende modstand, men også landsforrædere, der går svenskernes ærinde. To drenge i Helsingør tager aktivt del i afsløringen af ham, der blev kaldt »spionen fra Kronborg«.

Theater La Balance
*Lysthuset **
Alder: 9-13 år. Var.: 70 min.
Madelief er ni år, da hendes mormor dør. Hun græder ikke, for hun har aldrig kendt sin mormor. Men hendes mor græder heller ikke. Og der kommer næsten ingen til begravelsen. Hos morfar finder Madelief mormors lysthus. Det har stået tomt i 30 år, myggene summer i vinduet, bøgerne er skjoldede af fugt.. Hvorfor forlod mormor sit lysthus? Hvad skjuler morfar?

Thorkild Demuth's Teater
Skonnert Andreas
Alder: 7-10 år. Var.: 45 min.
Om en herlig fyr, som kan lide at fortælle historier og synge og spille. Han er en gammel gøgler, som ikke kan undvære det farende folks flyten fra sted til sted: Som »pensioneret« gøgler har han lavet en minizigeuner-vogn, som hans søn Oluf bor i, mens han selv helst sover i »Vejgrøftens blomstertæppe«.

T.S.O
*Ciota, Matoc og Gulliver **
Alder: 6-12 år. Var.: 45 min.
Gulliver beslutter sig for at rejse hjemmefra. Han lider skibbrud og kommer til landet, hvor den lille bitte Ciota bor. Men er det Gulliver, som er kæmpen, eller Ciota, som er dværg?. De to kæmper mod hinanden og laver numre med hinanden. Senere tager Gulliver igen ud at sejle. Denne gang kommer han til et land, hvor det nu er ham, som er dværgen..

Taastrup Teater
*Røde Orm **
Alder: fra 10 år. Var.: 75 min.
Historien om den store knægt, der bliver taget til fange af vikinger, da han forsøger at forsvare sin bygd, og ender med at tilbringe 7 år på rejse rundt i Europa. Drabelig og forrygende, men også romantisk og rørende, da Røde Orm ender emd at forelske sig i Harald Blåtands datter, Ylva.

Vandrefalken
Hovski Snovski
Alder: 10-13 år. Var.: 45 min.
Hvem er stærkest? Dreng eller pige, dig eller mig! Altså til at få det bedste ud af det daglige liv i skolen, uden at jukke på de andre. Hvem er bedst? Altså til at leve sundt og sjovt, uden at blive stemplet som en stor klovn. For 4.-7. klasse med de mange små statusspil og de gryende forelskelser.

Vestenvinden
*Mors drenge **
Alder: 5-13 år. Var.: 60 min.
Gustav's far er stukket af. Han har pakket sine aviser sammen og er rejst til Haderslev. Men det er ikke noget, der vælter Gustav af pinden. Preben og Laura melder sig som nye legekammerater. Og Gustav får en ny far, som er fuld af gode råd. Som ingen andre end ham selv er tåbelig nok til at følge.

Vestenvinden
Samuraien
Alder: fra 10 år. Var.: 90 min.
Vi er i Japan omkring år 1600. En lille landsby bliver overfaldet af en grusom røverhøvding og hans mænd. Landsbyen beslutter sig for at leje en samurai, som skal hjælpe dem med at gøre op med røverne. Terningerne er kastet. Historien kan begynde. Her fortælles, med komedien som ballast, en fortættet spændingshistorie.

Teater Vestvolden
*Hvem skal smøre madpakkerne? **
Alder: 9-13 år. Var.: 50 min.
Vi spiller et spil et ubestemt sted. Et spil der handler om livet - hvor livet er alting og døden er ingenting. Om troen på, at der er en naturlig forklaring på alting. Men måske er der det ikke alligevel. Måske er der mere mellem himmel og jord, end der er mellem et menneskes ører.

Teatret Zeppelin
*De hellige aber **
Alder: fra 8 år. Var.: 90 min.
Tiden er sommeren 1940. Tyske fly passerer højt på himlen over ham på vej til bombetogter over de besatte lande. Miks hemmelighed er et hul i jorden. Sammen med en kammerat kravler han gennem hullet og dukker op i nutidens Danmark. Med uover-skuelige komiske og dramatiske konsekvenser.

Æventyr-operaen
Tornerose
Alder: 6-12 år. Var.: 45 min.
Vi møder en Tornerose, som drømmer om at bryde ud af forældrenes overbeskyttende omsorg, en forelsket frø, der tror han er prinsen på den hvide hest, men også et rigtigt eventyrhof i pomp og pragt, de 12 gode feer og den onde m.fl.

FRA CA. 13 ÅR

Teatret Artibus
*Eftersidning **
Alder: fra 12 år. Var.: 40 min.
Fire voksne mødes i deres gamle klasseværelse, og en symfoni af skoleminder runger rundt i lokalet. De overraskes, forundres og hives med i denne strøm af toner og klange fra skoletidens ellers gamle univers. For hver enkelt af de tilstedeværende voksne bliver dette møde til genoplevelsen af barnets plads på skolebænken.

Teatret Artibus
Miraklernes tid
Alder: fra 12 år. Var.: 50 min.
I skolen går det ikke for godt; Dennis har svært ved at koncentrere sig, og lærer Ludvigsen skælder ud. Dennis' bedste ven er glad for den pige Dennis er glædet for, og venen er meget bedre til det med piger. Og så mangler Dennis hår de steder, som er vigtige i hans alder. Men en dag lytter Gud til Dennis' bønner...

Komisk forestilling om drømme og længsler.

Baggårdsteatret
*Don Quijote slås til ridder **
Alder: fra 14 år. Var.: 60 min.
Don Quijote og Sancho Panza befinder sig i deres rette element, de er indlagt på den lukkede afdeling. Herfra forsøger de at fremstille historien om Don Quijote, der slås til ridder... En tragedie med Monthy Pythonske overtoner...

Dansk Rakkerpak
*Den bedste gave **
Alder: fra 14 år. Var.: 75 min.
Hos købmand Berg vil Niels købe en ulden trøje i julegave til Bedste. Trøjen koster 30 kr. - et astronomisk beløb for en bydreng midt i 1950'erne. Men Niels har i al hemmelighed sparet 25 kr. sammen af sine drikkeskillinger og håber at skaffe de sidste 5 kr. på selve juleaftensdag. Det bliver et sandt kapløb med tiden - med livet som indsats og døden som ledsager. Et melodrama.

Teatret Fair Play
*Den kaukasiske kridtcirkel **
Alder: fra 12 år. Var.: 120 min.
Brecht's historie om Grusha, en ung pige, som pludselig står overfor et forfærdeligt dilemma: at redde en drengs liv eller bekymre sig om sit eget. - Skal hun tage ham med eller efterlade ham? - Hvad med hans rigtige moder? - Hvad vil konsekvenserne blive? Historien om retsprøvelsen, der skulle finde frem til den sande moder gennem den berømte kridtcirkelprøve.

Teatergruppen Gadesjakk
Den rene vare
Alder: fra 13 år. Var.: 45 min.
Gadesjakkets trofaste rengøringskone Herdis har - foruden at være ansat på teatret - sit daglige virke på en række skoler. Her finder hun ofte anstødelige ting og sager - specielt på toiletterne. Hun har derfor følt sig kaldet til at lave sit eget renlige show om sex i sikkert samarbejde med det forhåndenværende publikum.

Teatergruppen Gadesjakk
Med far for livet
Alder: fra 13 år. Var.: 45 min.
Et enkelt og anderledes teatersprog, der bygger på en tæt publikumskontakt. De tre medvirkende fortæller i ord, billeder og musik om deres eget liv som sønner af lige præcis deres fædre. Tre forskellige historier bundet sammen af små episoder, hvor den røde tråd er en længsel efter bare at være sig selv, og være god nok, som den man er.

Egnsteatret Gruppe 38
*Mirad **
Alder: fra 12 år. Var.: 50 min.
Mirad, - en dreng, der levede et godt liv i Bosnien, indtil en absurd krig brød ud og splittede familie og venner og tvang tusindvis af mennesker på flugt. Mirads tante og onkel, Fazila og Djuka, fortæller historien om levendegør deres og Mirads skæbne. En skæbne, der starter et sted i Bosnien og gør et midlertidigt ophold i Helsingør - i et fremmed land med et fremmed folk.

Holbæk Egnsteater
*Den sidste dag **
Alder: fra 14 år. Var.: 120 min.
Som så ofte før har det unge par aftalt at mødes i det tomme hus. Men på denne krigens sidste dag er huset ikke tomt. Besættelsesmagten er trængt - og desperat. Forelskelses glød mødes med magtens hensynsløshed. Alle ved, krigen er forbi - men er den også forbi i alles hjerter?

Teatergruppen Mariehønen
*Comedianten **
Alder: 14 år og op. Var.: 50 min.
Vi er i Frankrig - Bordeaux år 1640 - midt under 30-årskrigen. En sen aften skriver en mand ved navn August til kardinalen om de mange formodede oprørere, der huserer i området - enhver er under mistanke. Samme nat bryder de to skuespillere Louise og André ind hos manden. De er jaget af musketerer på grund af deres forestillingers oprørske indhold.

Mariposa Teatret
*De efterladte **
Alder: fra 14 år. Var.: 85 min.
Storebroder er bange for at miste

sin lillebror, det eneste menneske han har, og holder ham derfor inde-lukket i deres hus. Lillebroderen har sig selv at læse ved hjælp af fjernsynet og nogle bøger, han har fundet. Han må holde det hemmeligt for storebroderen, der vil have, at han lever i uvidenhed. Det går, indtil den ældre Harold dukker op...

Mimeteatret
*Take It - or leave It **
Alder: fra 13 år. Var.: 55 min.
En forunderlig rejse på flugt fra fortidens navlestreng, med fremtiden i hænderne på jagt efter sig selv. Fortalt i et sprog, som de unge selv kender, med inspiration hentet fra tegneserier, computerspil, Virtual Reality, Dungeons and Dragons o.s.v.

Mimeteatret
Troubleshooter
Alder: fra 15 år. Var.: 80 min.
Sylvester O Svendsen er »Troubleshooter« - en helt af den slags vi ellers kun kender fra tegneserier. Han er kæk, tapper, coolere end Bogart og mere sexet end James Bond. Alt det en »Troubleshooter« bør være, med undtagelse af en ting: Sylvester er dum som en dør.

Teatret Møllen
Anne Frank - historien om en back-fisch
Hvad: fra 13 år. Var.: 65 min.
Vi vil fortælle en historie, der er virkelig. Anne Frank er en historie skrevet af en jødisk pige på 13 år. Hun har ikke digtet - fundet på, men fortalt om sit eget liv - sin dagligdag - sin mor, sin far og sin søster - sin første forelskelse, sine glæder og ...

Teatertruppen Replikken
*Dilemma **
Alder: fra 15 år. Var.: 45 min.
Morten er kommet til byen for at optræde. Han opsøger nogle skoleelever for at få hjælp til vittigheder om vold. Vi forstår efterhånden, at han står i et alvorligt problem. Han har overværet et overfald og har svært ved at tage sig sammen til at melde sig som vidne.

ricketts dance co.
En fire-dimensionel rejse
Alder: fra 15 år. Var.: 50 min.
Det starter med hård, energisk, akrobatisk punk og går gennem følelsesladet, fysisk drama og ender ved absurd surrealisme i balance med fordrejet humor. En rejse til fire meget forskellige sider af danseteater. En demonstration af dansens mange facetter.

Danseteatret Terpsichore
*Hieros Gamos **
Alder: fra 14 år. Var.: 40 min.
Forestillingen er inspireret af den nordiske myte om livstræet Yggdrasil og den romersk/latinske myte om det hellige bryllup mellem moder Jord og fader Himmel. Over hele verden har man myter og frugtbarhedsdansen om de modsætninger, der holder verden i balance, og om den forening vi længes imod.

Terra Nova Teater
*Peter's Case **
Alder: 12-16 år. Var.: 70 min.
Et interaktionsstykke, hvor tilskuerne bliver inddraget i overvejelser og beslutninger vedrørende det mærkelige menneskevæsen Peter. Historien skildrer den indesluttede og umælende unge mand, der frivilligt tilbringer det meste af sit liv bag tremmerne i et bur, han (vist nok) selv har bygget.

Uppercut Danseteater
*Trigger **
Alder: 12-18 år. Var.: 40 min.
Handlingen i »Trigger« er henlagt til grænselandet mellem drøm og virkelighed. Et rum, hvor alt tilsyneladende er muligt. En dimension, hvor frustrationer og magtesløshed kan leves ud gennem vold og terror, men kun tilsyneladende.

Vestenvinden
Kuréren
Alder: fra 14 år. Var.: 75 min.
Et sted i verden deserterer en ung mand fra en international fredsstyrke. Han har taget et valg. Han vil redde et menneskeliv. Den unge mand slår følge med en omrejsende plattenslager og en såret guerillapige.

WEEKENDEN 29. - 30. APRIL

FESTIVAL PÅ DANMARKS NÆSE

Festival 95 afvikles i Danmarks tredjestørste ferieområde, hvor nøgleordene er afvekslende natur og rent miljø med masser af plads. Det store afsluttede weekend-arrangement finder sted i Grenaa, der kortmæssigt ligger yderst på Danmarks næse og kan nås via gode hovedveje fra det øvrige Jylland og færgeforbindelsen Odden-Ebeltoft fra Sjælland. Ruten Hundested-Grenaa er desværre midlertidig indstillet. Er man til fly, ligger Tirstrup Lufthavn knapt 25 kilometer fra Grenaa.

HVORNÅR?

Lørdag d. 29. april

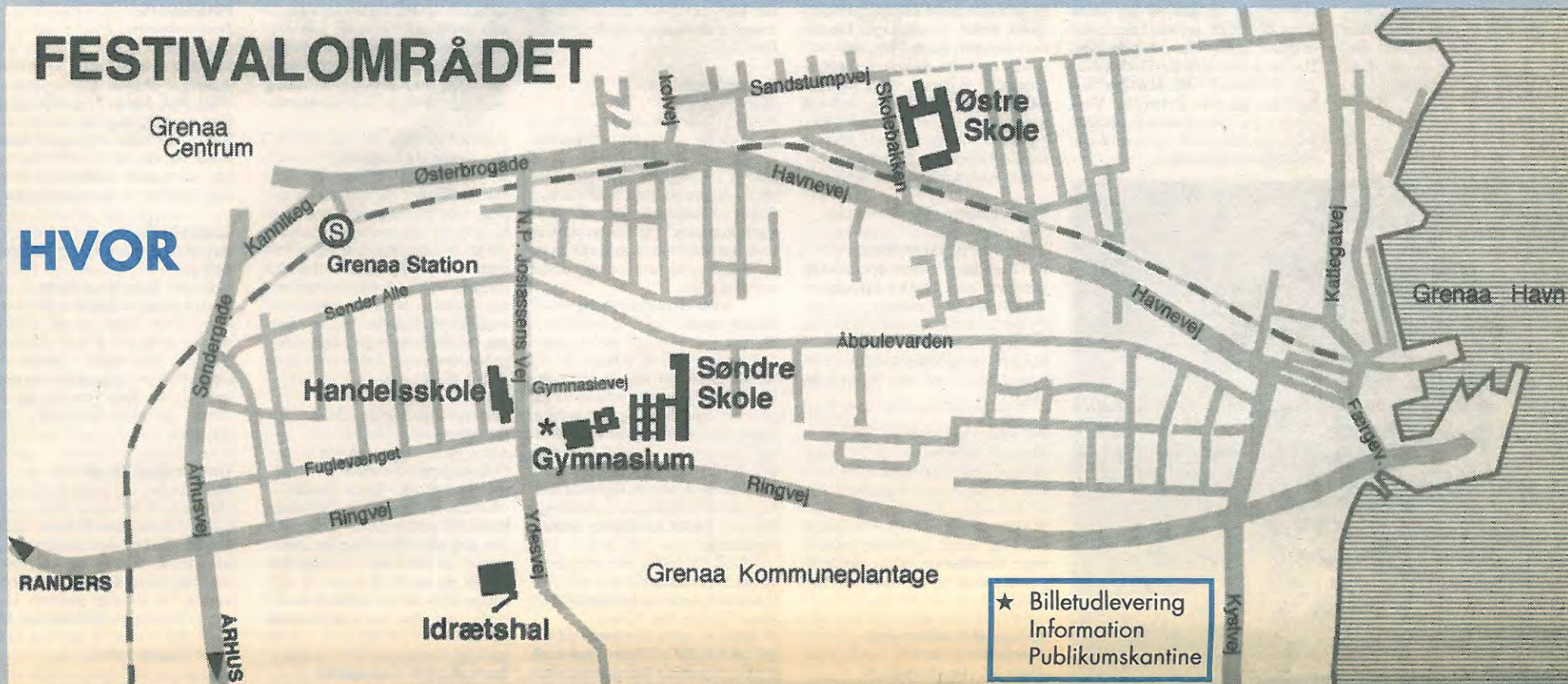
kl. 9.00 : Åbning i festsalen på gymnasiet. Billetudlevering starter kl. 9.30-17.00: Forestillinger

Søndag d. 30. april

kl. 9.00: Billetudlevering starter kl. 9.30-17.00: Forestillinger

FESTIVALOMRÅDET

HVOR

HVORDAN?

PROGRAM

Program over weekendens forestillinger kan afhentes fra Festivalsekretariatet, fra Jubilæumsbutikken og fra bibliotekerne i de fire festivalkommuner fra torsdag d. 27. april kl. 15.

BILLETTER

Billetter til alle forestillinger udleveres fra Grenaa Gymnasium - 1/2 time før hver forestillings start.

Billetterne kan ikke forudafhentes eller bestilles.

Hvert kvarter går der forestillinger i gang, og inden for hver time vil der være forestillinger for alle aldersgrupper.

Der er gratis adgang til alle forestillinger, men der kræves billet af hensyn til regulering af publikumstallet til den enkelte forestilling.

Der er mulighed for at købe mad og drikke i kantinen på gymnasiet.

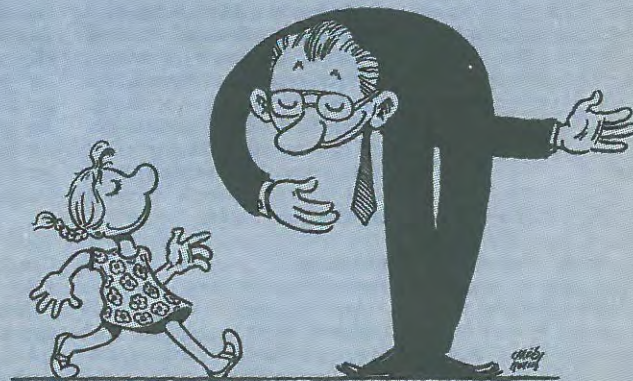
Vignetter: Claes Movin

Aldersgrænserne skal respekteres, både af hensyn til børnene og af hensyn til forestillingerne.

Området vil være inddelt i farvezoner, der gør det lettere at finde rundt til forestillingerne. Forestillingens farvezone svarer til farven på billetten og på skiltene.

Vis hensyn til børnene i billetkøerne og i spillelokalerne.

Der er gratis adgang for alle børn, unge og voksne. Det er Nørre Djurs, Midt Djurs, Ebeltoft og Grenaa kommuner, Århus Amt og Kulturministeriet, der betaler og inviterer til verdens største børne- og ungdomsteaterfestival.

LER I 25 ÅR

Grenaa markerer et jubilæum i en ubrudt række af arrangementer, engang deltog 15 teatre med 25 forskellige forestillinger, i år vil ned op mod 400 opførelser.

ændret sig. I 1972 fik festivalen i Nykøbing Falster 12.000 i tilskud giver værtskommuner, amt og Kulturministeriet tilsammen halvan-grupperne tidligere kom i deres faldefærdige køretøjer med hands-erne kassevogne godt op i festivalområdet, mens teaterfolk slæber stider til og fra spillestederne.

stival som børneteaterkunst. Nogle få veteraner blandt arrangører, par ord med på vejen til de næste 25 år.

get i 18 af de 24 festivaler:

publikum bestående af ti børn og 80 voksne til en småbørnsforestil- hver gang med vemod tænkt tilbage på festivalen i Nykøbing F. i havde børn på lager. Man kunne til enhver tid henvende sig til en mt antal børn i en bestemt alder - og lidt senere kom de så frem ad en.

**Lis Kristensen, lokal medarran-
gør i Thisted 1990 og deltager i 14
festivaler:**

Det var en stor oplevelse både for børn og voksne at få en festival til Thisted i 1990. Den gav kommunen et stort kulturelt løft og der kom rig- tigt gang i teater for børn og unge herefter. Således ser alle børn ca. to forestillinger om året. Det er for mig altid en oplevelse at se glade børn, og jeg synes børn skal opleve teater i en rigtig teatersal. På de store festi- valer har vi som arrangører mulig- hed for at se og vælge. Her i min landsdel er det mit ønske, at alle børn og unge ser en teaterforestilling om året.

**Henrik Lundgren, daværende anmel-
der på Informati-
on, efter festivalen
i Nykøbing Falster
1972:**

»Det vil være ri- meligt at fastslå, at dansk teater ikke i umindelige tider har givet bredere demonstrationer af høj kunstnerisk stan- dard«.

**Niels Andersen, skuespiller
og teaterejer i Vandrefalken
og deltager ved 23 festivaler:**

1971 Herning: - den første famlende usikkerhed, at opda- ge sig selv og hinanden. Hvem er du, hvad vil du? Voldsom modstand - iblandt en vis nys- gerrighed fra de kendtes teater og fra forfjamskede politikere. Et minimum af watt og kilo- gram-isenkram at bære ind og ud. Alle forestillinger er hver- ken rigtige eller forkerte. Stort set alle festivaldeltagere er skuespillere.

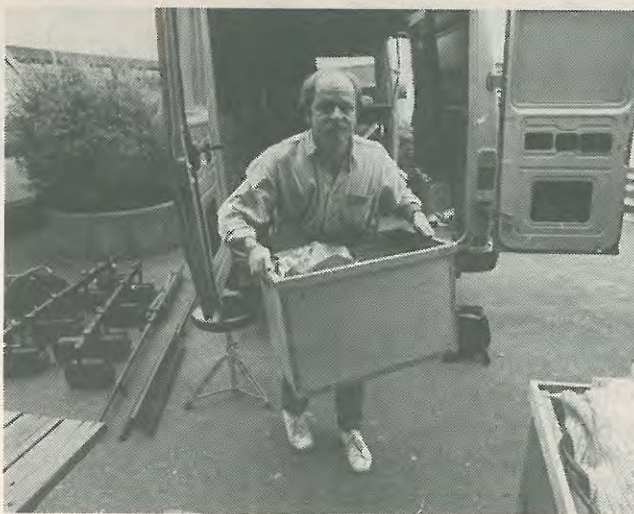
1982 Hjørring: - den store vagtsomhed, de mange kom- missærer: Hvad kan du? Hvad gør du forkert? Det er i hvert fald alt for politisk, det dér børneteater! Ryggene mærket af rekvisitter, dekorationer og tonsvis af teknisk udstyr. Kroppene udpinte af det hår- de, usunde liv på landevejen. Mange smertefulde brud, mange sjæle udmærket af det store forbrug af hinanden i grupperne. De fleste deltagere er skuespillere. I hver fald over halvdelen.

1994 Glamsbjerg: - de nye og de gamle kæmper mod og for hinanden i kaotiske møn- stre: Hvem er bedst til at sæl- ge sig selv i år? Børneteater skal da støttes, hvis det er godt - og hvis tilstrækkelig mange kan lide det! De fuldt armerede teatre står opmar- cheret på rad og række i sale- ne, som teaterhuse flyttet på landet. De smertemærkede er døde på den ene eller anden måde - eller gået forbi til andre kunstneriske jagtmar- ker. Det store mod, den sande rædsel har fået åndenød af angst for at træde forkert. De færreste deltagere er skuespil- lere. I hvert fald under halvde- len.

**Bente Rothgardt, medar-
rangør i Odsherred 1989 og
deltager ved 17 festivaler:**

Noget af det mest fantasti- ske var at nyde den profession- nalisme, som festivalens med- arbejdere lagde for dagen: Fredag efter skoletid blev Vig skole, hal, forsamlingshus og biograf invaderet af et hold fandenivoldske morakkere. Lokalerne blev indrettet, udstillinger stillet op, flag, vimpler og flotte transparenter anbragt højt til vejrs. Alt var klar lørdagen morgen kl. 9 til det store rykind. 10.000 gæster med store forundrings- øjne og -øren nød halvandet døgn herlighederne! Søndag aften kl. 21 var alt som blæst. Mandag morgen kunne man ikke se, at der havde været festival. Som pedellen sagde: »De satte mærkesedler på alt, så selv en hullemaskine stod på sin plads på skolebibliote- karens skrivebord... jeg var ellers ved at få et chok, da de flyttede hele skolebiblioteket, fordi de skulle bruge lokalet«.

**Michael Ramløse har som
Banden-medlem, festival-
medarbejder og siden 1988
som sekretariatsleder på
Teatercentrum deltaget i de
19 foregående festivaler:**

Sammenlignet med de festi- valer, man kan overvære i udlandet, er vores festival på mange måder unik: Selve omfanget af forestillinger, antallet af deltagere og tilsku- ere, de utallige side-arrange- menter osv. osv.

Og et - i forhold til dette - ufatteligt lille budget (selvom det på papiret virker stort, og for dem, der skal bevilge pen- gene ofte meget stort.

At det alligevel lader sig gøre år efter år skyldes først og fremmest teatrene og tea- terfolkets lyst, evne og vilje til at markere og profilere - ikke bare deres eget teater - men også hele området.

Teatrene spiller gratis og stiller deres arbejdskraft til rådighed for festivalen - og for hinanden - dette er et sær- syn, når man ser udover ver- den. Festivalen er en »familie- begivenhed«, hvor alle bidra- ger til løjerne - og alle nyder godt af dem.

Heldigvis er der også et stort publikum, som nyder godt af festivalen - og som nyder den. Og som traditio- nelt kritiserer arrangementet sønder og sammen samtidig. Fordi ikke alle får opfyldt deres ønsker og forventninger.

Og det lader sig heller ikke gøre - dertil er der for mange modsat rettede interesser, der skal forsøges tilgodeset.

Teatercentrum bestræber sig på at balancere mellem alle disse interesser. Sagt i spøg har vi på sekretariatet to mottoer for arbejdet:

»Spørgsmålet er ikke om vi skal være uvenner med nogen i dag - spørgsmålet er med hvem«, og det andet: »Her behandler vi alle lige - dårligt«.

Og når I, kære festivalpub- likum, skælder ud, brokker jer, overfuser os og hver især ved ti gange mere end os, om hvordan sådan en festival skal skæres, så husk samtidig på, at I får det hele gratis - med al den service, men al den energi og entusiasme, som teaterfol- ket lægger i det for jer.

Det får man ingen andre steder i verden.

Men gratis-princippet bety- der også, at ingen kan betale sig til festival-privilegier og få det efter sit eget hoved.

Det er dejligt, og det er gra- tis - og som publikum til det store åbne hus i weekenden må man være klar over, at net- op det, at det er gratis, har nogle omkostninger.

EN ARBEJDSPROCES

Erfaringer fra instruktør Catherine Pohers og krops- og kunstterapeut Bodil Nielsens samarbejde med teatergruppen Gadesjakket omkring tilblivelsen af forestillingen »Med far for livet«

Artiklens indhold er udarbejdet af Catherine Pohér og Bodil Nielsen, den endelige formulering er af Bodil Nielsen

FÆDRE OG SØNNER

En af de vigtige egenskaber man bruger under arbejdet som kunst- og kropsterapeut, er evnen til at være nærværende, både i forhold til sig selv og i forhold til sine klienter, hvilket iøvrigt er uadskilleligt.

De metoder jeg udviklede i samarbejde med Gadesjakket tog afsæt i det; at møde den anden, der hvor han er. At tage de udsagn og udtryk der ankommer, for pålydende og arbejde ud fra dem. Her mener jeg ikke kun vores bevidste udsagn om os selv, men i lige så høj grad de ubevidste ting, som hele tiden er på spil.

Fædres og sønners relationer var det tema, vi tog afsæt i. Derfor startede mit arbejde med, at spillerne - Ole Funch, Jan Foss og Erling Hjernø - skulle fortælle deres personlige historier om deres fædre, bedstefædre og sønner. En inspirationskilde til det videre arbejde.

Vi tog en tur i skoven og legede drenglege, kastede med knive og tændte bål. Vi fik øje på det karakteristiske i det samvær, de beskrev fra deres barndom. Det gav os nogle stemninger til vores materialesamling, samt ideen til at bruge fysiske lege som en tilbagevendende øvelse i søgning efter et formsprog.

Kendskabet til spillernes personlige historie var med til at styrke min orienterings-evne, når vi sammen afdækkede noget materiale. Den systematik i forhold til livshistorier, jeg havde trænet i mit arbejde som terapeut, gav mig en fornemmelse af hvilke dele af deres liv, de ikke havde kontakt med. De kunne så enten udforskes eller være områder, som skulle berøres med varsomhed.

Dialoger var et af de redskaber, jeg anvendte i mit arbejde med spillerne. Dialogerne tog enten udgangspunkt i konkrete genstande eller spillernes indre billeder, kropslige fornemmelser og følelser. En opgave gik ud på at medbringe nogle genstande som repræsentanter for begrebet FAR. Her kom de eksempelvis med en pibe, en lommelygte og en tomme-stok. Gennem dialog om genstandene kom spillerne i kontakt med andre betydningsbærende billeder og stemninger, hvis indhold vi senere kunne tage fat på og folde ud. Dialogen kunne også foregå imellem spilleren og genstanden, hvor spilleren talte på begges vegne. Jeg fungerede som en slags tourguide som gennem afklarende spørgsmål var med til at fastholde de indre oplevelser som spilleren fik.

Det oplevedes som at vandre rundt i mørke og uvished og lede efter noget, vi håbede at finde og endnu ikke var istand til at genkende. Hverken Catherine eller jeg havde mere styr på, hvor vi var på vej hen end spillerne. Til gengæld var vi begge fortrolige med at vandre i ukendte landskaber.

Om aftenen drøftede Catherine og jeg, hvad der var sket i løbet af dagen.

Hvilke spørgsmål og opgaver kunne vi stille, for at uddybe det der allerede eksisterede og for at berige vores materiale med endnu flere indtryk.

PROCES ELLER PRODUKT

Vi var så usikre overfor den proces vi gik ind i, at vi i planlægningen indbyggede adskillige deadlines, hvor vi

sammen med spillerne skulle gøre status og tage stilling til, om produktionen skulle lægges ned eller fortsætte. Det betød at alle var indforstået med, at det måske ikke ville lykkes os at lave noget, som skulle opleves af et publikum. Det åbnede for nye arbejdsvilkår at møde en teatergruppe som både fagligt, personligt og økonomisk var

parat til at løbe en risiko.

Sammen med spillerne havde vi også diskuteret, hvilke regler vi skulle bryde og hvilke traditioner vi skulle forkaste for at skabe rum til vores arbejde.

- Kunne der under produktionsprocessen gives plads til den tvivl, som altid opstår om forestillingen, sig selv og hinanden. Så tvivlen kunne komme produktionen tilgode, i stedet for at man forsøger at tie den ihjel.

- Kunne der findes måder at håndtere de traumer og blokeringer på, som spøger under sådan en proces, eller må man acceptere, at det skal der ikke tales om, fordi det er en privatsag. Eller at traumer og hemmeligheder ikke må forløses eller afsløres fordi man mener, at man derved fjerner magien og skuespillerens ubevidste drivkraft i deres arbejde.

- Kan man skabe rum for at tale om egne og andres begrænsninger, istedet for at prøve at skjule dem eller bekæmpe dem, og derved undgå at blive irriteret på sine egne og hinandens manglende evner.

- Er kreativitet et spørgs-

mål at hitte på og få nok gode ideer. Eller er kreativitet at lade materialet komme frem igennem et vedholdende arbejde.

- Skal man på forhånd beslutte, hvilken form en forestilling skal have, eller kan man lade en ny form eller et nyt sprog dukke op, mens man arbejder.

Det er en levende myte, at svære gruppeprocesser under opsætning er med til at skabe den ægte vare!

Det er vores holdning, at det er svært nok for den enkelte at gå igennem en kreativ proces og at interne konflikter sjældent fremmer kreativiteten. For at støtte og udfordre hinanden prioriterede vi, at skabe et trygt rum at arbejde i så hver især kunne yde sit bedste.

Vi havde også aftalt at holde flere pauser, fra nogle få til flere uger, under processen. Vi fik herved hver især mulighed for at lade alt det materiale, vi havde arbejdet med, vokse i os. Nogle gange bevidst, det meste af tiden ubevidst. Muligheden for at få tid til at reflektere viste sig at være en uundværlig del af processen.

DEN SCENOGRAFISKE RAMME

Det gav mig tryghed og frihed, at Catherine sad som en flue på væggen og fulgte med. Når jeg som tourguide fulgte med spillerne rundt, kunne jeg koncentrere mig om at følge spillernes proces, uden samtidig at holde styr på, om det vi var igang med kunne bruges ind i forestillingen.

Catherines primære opgave var at få materialet forvandlet til et scenisk sprog.

Hun oplevede sig selv som en resonansbund, der blev bombaderet med forskellige indtryk, som vækkede billeder og følelser i hende.

Efter flere uger med denne indadvendte vandring begyndte jeg at arbejde med spillernes sansninger af et rum omkring dem. Hvad sker der med oplevelsen af dette rum i mødet med de andre spillere. Igennem øvelserne med rum og territorier blev deres indbyrdes relationer mere synlige.

Det gav Catherine et billede af, at det var overflødig at opbygge en scenografi. Spillerne havde kun brug for en ramme at bevæge sig i. Rammen blev en presenning som virkede som en afgrænsning i rummet. Det gav spillerne mulighed til at være midt i, på kanten af, udenfor eller bag ved den. Presenningen blev blå, da vand og sejlads havde fyldt meget i deres erindringer.

Vi havde i mange uger vekslet imellem tvivl og tro, lette og tunge dage, vi havde samlet op på mange indtryk, leget mange lege og fået en ramme. Vi følte os i besiddelse af en sådan rigdom, at vi gav hinanden grønt lys for at fortsætte med vores samarbejde og kaste os ud i den anden del, at finde et sprog. At synliggøre og formgive vores udforskning.

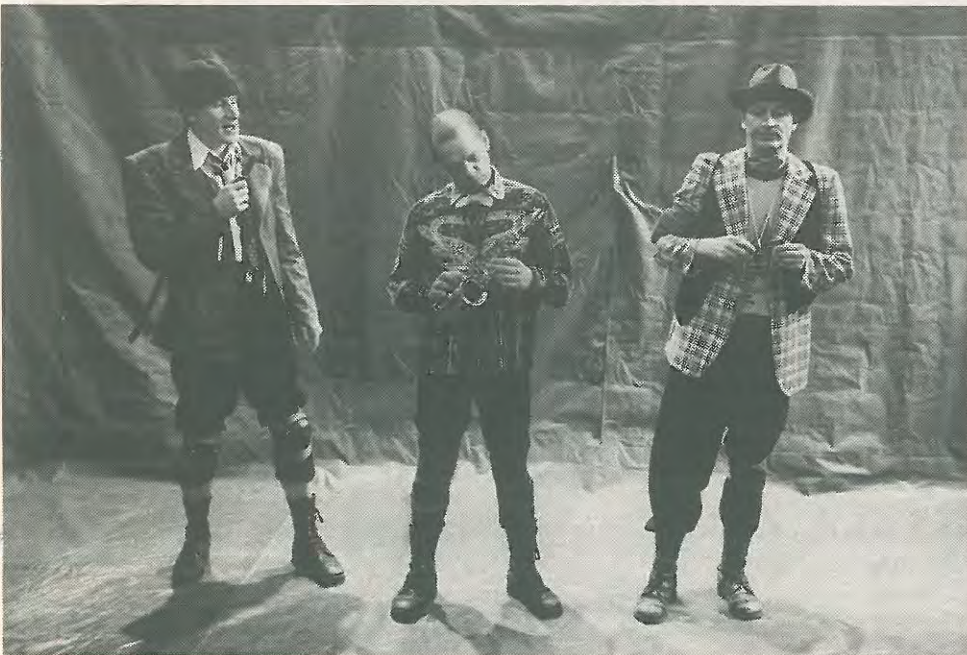
AT FINDE ET SPROG

Takket være en improvisation kom vi en af de første dage, på sporet af en stemning, en kvalitet, bundklngen i deres figurer.

Oplægget til improvisationen var: »Fortæl noget, der er vigtigt for dig, men sig det ikke, arbejd kun med optakten til at sige det«. Vi fik ikke at vide, hvad de gerne ville fortælle, men hvordan de havde det med det, de vil fortælle.

Ole: »Jeg vil gerne fortælle... det er svært... jeg ved ikke hvordan«.

Erling: »All right! Nu skal I høre... det er rigtigt sjovt...

Ole Funch, Jan Foss og Erling Hjernø udforsker deres eget og teatrets univers i »Med far for livet«. Fotos: Leif Hansen

det er måske ikke så sjovt«.

Jan: »...Øh...øh... jeg ved ikke rigtigt...jeg ved ikke hvorfor jeg er her...«.

I andre former for teaterprocesser vil et udsagn som f.eks. Jans »... øh...øh...jeg ved ikke rigtigt ...jeg ved ikke hvorfor jeg er her...« måske blive overhørt som irrelevant. Instruktøren ville nok have krævet at skuespilleren skulle komme med noget bedre eller finde ud af hvorfor han var med. Med den metode vi anvendte, fik vi øje på, at skuespilleren havde givet en nøgle til sit figurarbejde. Der var i spillets usikkerhed et kernepunkt i forholdet til hans far.

Catherine ville ikke have at spillerne »spillede teater« derfor gav hun dem ikke nogle roller at arbejde med. Vi brugte den basis kvalitet og fond af indtryk som vi nu havde, som grundlag for deres udtryk. De fik et kostume, en klovneagtig påklædning, som ikke gav reference til en bestemt type menneske i det virkelige liv for at undgå klicheagtige associationer. De forskellige dele af kostumerne blev valgt med omhu for at udtrykke nogle af de kvaliteter vi havde mødt i deres livshistorier: knæ- og albuebeskyttere, forskellige slags hatte, en spraglet skjorte for at understrege en - se mig - kvalitet etc.

For at forhindre spillerne i at falde ind i det, de var vant til - at spille teater - udviklede Catherine flere lege, så alt blev formgivet igennem leg. Opvarmning hver morgen var en leg med presenningen, som viste sig at være en skat af muligheder. Hun valgte også den velkendte leg, hvor to mænd med hat på forsøger at tage hatten af hinanden. Igennem legene trænede spillerne deres evner til at handle og være maksimalt tilstede, i stedet for at fremstille eller forestille noget.

Vi arbejdede på at raffinere spillernes udtryk f.eks. ved at undersøge bevægelsernes udtryk eller lave små improvi-

serede dialoger. De samme improvisationer blev gentaget, hvor vi undersøgte, hvad der skete i spilleren, ved at høre den andens svar eller manglende svar. Derefter gentog de dialogen, hvor den oprindelige tekst var udskiftet med underteksterne, det vil sige at de udtalte det, der er underforstået. Til sidst kom vi tilbage til den allerførste dialog, beriget af det der var sket undervejs.

Den bevidstgørende proces, spilleren gennemgik, fik som konsekvens, at han undlod at spille opfundne følelser eller reaktioner. I stedet lod han sig gennemsyre af de forskellige nuancer og lag af bevidsthed, han fik indsigt i. Han kunne udtrykke følelser neutralt og levende uden at spille dem ud, da de ikke blev synliggjort igennem hans kropsholdning, men igennem den energi han udstrålede.

Catherine kalder det - at synliggøre det usynlige. Det giver en frihed for publikum selv at tolke og opleve de følelser det vækker i dem, i stedet for at blive bombarderet fra scenekanten. Reaktionen kan være meget forskellige fra tilskuer til tilskuer, i forhold til deres egen baggrund. Det er her teater nærmer sig musik - sats, rytme, pause - som rammer publikums kroppe i stedet for deres hoveder.

DET PERSONLIGE BLIVER UNIVERSELT

Parallelt med dette arbejde kom vi mere og mere i dybden med hvad det var, spillerne gerne ville fortælle. Vi nåede ind til, hvad der på det tidspunkt var kernen i forholdet til deres fædre.

Fordi temaet om kommunikation imellem fædre og sønner blev belyst via en personlig og specifik linse blev den universel og genkendelig i modsætning til klicheer, som er så generelle, at man ikke kan identificere sig med dem.

Skuespillerne opnåede gen-

nem sådan en proces, at klargøre noget som har været diffust indeni dem. Den klarlæggelse gjorde, at de hviler i den historie de fortæller os. De havde fået lejlighed til, at accepteret den del af forholdet til deres far, de fortæller os om. Den afklaring og accept har en meget vigtig konsekvens i forestillingens udtryk. Spillerne forvandler selv deres dramatiske historie til noget komisk og absurd. De kan grine af det, der har været smertefuldt. De har ikke uerkendte skygger eller monstre i sig, som pludselig kan dukke op og gøre deres historier private og uvedkommende at kigge på. De er der - foran os - sammen med os - med mulighed for at koncentrere sig om hver bevægelse, handling, lyd, ord og rytme i modsætning til at bruge kræfterne på at forstille sig.

Strukturen i forestillingen er montage-agtig. Små sekvenser følger hinanden som perler på en snor. To gennemgående forløb tager skiftevis scenen. Det ene er forholdet imellem far og søn, det andet er spillernes indbyrdes forhold, som udtrykkes i kortere intermezzoer. Kommunikation er grundtemaet i hele forestillingen.

Resultatet af vores proces gav en nøgtern forestilling. Ingen brug af effekter, storlåede præstationer, fantastisk scenografi eller rekvisitter.

Kun tre mænd og deres lyst til at dele noget de har oplevet, med et publikum.

En tilstedeværelse og en kommunikation.

Vi har valgt en teaterform som formidler en oplevelse, derfor er der ingen god historie som kan bære forestillingen igennem hvis »ånden ikke er over dem«.

Forestillingen »Med far for livet« kan ses ved festivalen på Djursland - og er det ene af to danske bidrag til ASSITEJ's nordiske børneteaterfestival i Åbo i Finland 20.-28. maj

ÅBO KALDER

Nordisk Børne- og Ungdomsteaterfestival i Åbo/Turku i Finland 20.-28. maj 1995

Byen bliver fyldt med teater, når finske Åbo i slutningen af maj er vært for den nordiske børne- og ungdomsteaterfestival, som de nordiske ASSITEJ-centre afholder på skift hvert andet år. I 1993 var norske Kristiansand vært, og forrige gang, festivalen gæstede Finland, blev den afholdt i Esbo og Helsingfors i 1984.

Men i år er det altså Finsk ASSITEJ og Åbo, der står for organisationen af ASSITEJ-festivalen. Forestillingerne afvikles på forskellige scener i Åbos centrum, bl.a. Åbo Stadsteater, Åbo Svenska Teatern, Ungdomspalats og i Gamla Rådhuset.

Udover de officielle forestillinger er der et off-festivalprogram, gadeteater, udstillinger, seminarer og diskussioner - samt hyggeligt internordisk samvær.

Alle de nordiske forestillinger spilles på modersmålet og bidrager forhåbentlig også derved til den indbyrdes sproglige forståelse, som allehånde oversættelser og fjernsynets mange undertekster er med til at underminere.

DE OFFICIELLE FORESTILLINGER

De fem nordiske lande deltager hver med to udvalgte forestillinger - og dertil kommer en officiel grønlandsk kulturaften, hvor maskedanseren Anda Kuitse (som også har gæstet Danmark) sammen med landsmænd vil vise tromme- og maskedans, synge grønlandske viser m.m.

Fra Danmark deltager Gruppe 38 med »En lille sonate« og Gadesjakket med »Med far for livet« (se osse vedstående artikel). Gadesjakket vil desuden sætte gang i kludene med deres »faste« gadeforestilling, »Skrald«.

Fra Island kommer Mögulekhusid med »Trafikalfen Mokollur« (se BTA 91) og Tiu Figur med »Englaspil«.

Fra Norge kommer Guandaline Sagliocco (»Historien om den faldne helt«) og sameteatret Beavvas Sami Theater (»Om så 100 stallor«).

Fra Sverige kommer 4. Teatern med »Balladen om Marjan och Rolf«, mens Teater Uno opfører deres Dostojevskij-inspirerede udgave af »Brott och Straff«.

Værtslandet Finlands to officielle forestillinger er Rovaniemi Stadsteater med »Täpentinnsnor« og Svenska Teatret med »Hype«.

Derudover vises en del andre finske børne- og ungdomsforestillinger som off-forestillinger.

TARZAN OG DISCO-MUSIKKEN

Den nordiske teaterfestival er den sjette i rækken og markerer i øvrigt også 30-året for oprettelsen af verdensorganisationen ASSITEJ.

Det bliver den populære finlandssvenske sanggruppe APA med Säs och Kopp, der giver åbningskoncert, men der bliver også mulighed for at forholde sig til bl.a. det

spændende spørgsmål om, »hvad der egentlig skete, da Tarzan mødte disco-musikken. Det er Solbalett og Åbo Stadsteater, der har omplanted verdens mest kendte junglemænd til nutidens pop-kultur.

En arbejdsgruppe med Nena Stenius, Seija Metsärinne og Göran Sjöholm vil konfrontere deltagerne med »Vad vet ni om skåp« - og enhver ved jo, at skabe kan gemme på mange historier...

Der er som nævnt også gadeteater, der er dukketeater og variete og meget andet.

FÆLLESREJSE OG PROGRAM

Den store manifestation af nordisk børne- og ungdomsteater er en glimrende lejlighed til at orientere sig i de øvrige broderlandes teaterliv, og Dansk ASSITEJ arrangerer da også fællesrejse til Åbo for en samlet pris på cirka 2000 kroner.

Det endelige program, forestillingsbeskrivelser og oplysninger om fællesrejse m.m. kan fås ved henvendelse til

Peter Manscher
Dansk ASSITEJ
Frederiksborggade 20,3
1360 København K
Tlf. 33 15 69 00

Med hensyn til eventuel fællesrejse er tidsfristen lige om hjørnet - sat til 1.april.

caj

Hønen Pia - uorganiseret - skal sammen med Miss Petra, Frode og Herluf til Finland. Gruppe 38 og deres »En lille sonate« er nemlig sammen med Gadesjakket Danmarks officielle repræsentanter ved den nordiske børne- og ungdomsteaterfestival. Foto: Jens Bygholm

INTERNATIONAL BØRNETEATERFESTIVAL I VEJLE

Teatergrupper fra Wales, Norge, Sverige, Tyskland, Italien, Rusland og Danmark besøger Vejle i dagene fra den 14. til den 20. august 1995. Forestillingerne er udvalgte og repræsenterer noget af det bedste, aktuelle børneteater i verden

Af Else Marie Mandøe

Skolerne i Vejle og omegn vil få tilbudt en festivalforestilling fra en af de deltagende teatergrupper og har muligheden for i forvejen at ønske sig en bestemt forestilling. Forestillingerne opføres på originalsprogene, men det forventes, at skolerne benytter lejligheden til at lade klasserne arbejde med et emne, der relaterer til forestillingen - enten det sproglige eller det indholdsmæssige, for på den måde dels at lette forståelsen af forestillingen, men også for at se forestillingen i et større perspektiv.

Det har været en væsentlig del af den overordnede målsætning at festivalen skulle inspirere børn og lærere både til en større forståelse for andre kulturer, men også til en forståelse af drama som et værktøj i undervisningen. Derfor er der til hver skoleforestilling knyttet en workshop-aktivitet, som ud fra den enkelte forestilling eller teatergruppes egenart skal give elever og lærere et indblik i dramaets muligheder.

I løbet af festivalugen vil lærere fra Vejle Amt og Vejle Kommune desuden få chancen for at deltage i en række workshops, seminarer og foredrag om teater og drama for børn.

På nuværende tidspunkt

ligger det fast, at følgende teatre kommer til festivalen:

E. Demmini Dukketeater fra Rusland med forestillingen »Kukly kak oni est«
Guandoline Sagliocco fra Norge med »Historien om den falne helt«
Arad Goch Theatr fra Wales med »Talesin«
Trickster-Bricconi Divini fra Italien med »Piccoli Angeli«
Efva Lilja Dansproduktion med skoleforestilling/pædagogisk arbejde i skolen og udendørsforestilling
Theaterhaus Frankfurt a. Main fra Tyskland med »Schumanns Kinderszenen«
»Odysseus« fra Danmark med *Det Lille Turneteater*
»Hvor har du været så længe« fra Danmark med *Teaterværkstedet Den Blå Hest*, *Bjørneteateret* fra Danmark med udendørsforestilling.

Desuden *Chipawo* fra Zimbabwe, som i festivalugen skal arbejde og bo sammen med 6. klasse på Mølholmskolen.

Alle festivalforestillingerne spilles også som offentlige forestillinger, som giver alle i Vejle og omegn samt tilreisende chancen for at opleve teater for målgruppen 10 år og op i eftermiddags- og aften-timerne.

Det er Vejle Amts undervisnings- og kulturforvaltning og Vejle Kommunes skoleforvaltning, der står bag arrangementet i samarbejde med Dansk ASSITEJ.

Festivalen betales af Vejle Amt og Vejle Kommune med tilskud fra Kulturfonden, Teater og Dans i Norden, Danida og Goethe Institutet.

For nærmere oplysninger om festivalen kontakt:

Kirsten Q. Rasmussen
Undervisnings- og kulturforvaltningen
Damhaven 12
7100 Vejle
Tlf.: 75 83 53 33

HÅNDBOG FOR TEATERGÆNGERE

ARTE Kulturformidling har udgivet en servicebrochure til teatergængere - en spillestedsguide, som med overskuelige piktogrammer, tegninger over teatersalsopbygning m.m. giver gode råd og muligheder teaterbesøget igennem. Fra parkeringsforhold, billetsalg, evt. handicaploletter, spisemuligheder på eller ved teatret osv.

Guiden - der meget passende hedder »Værd at vide« - koster 15 kroner og indeholder oplysninger om et halvt hundrede teatre i Storkøbenhavn. Samt Odense og Aarhus Teater. Også de faste børneteaterscener har fået et par piktogrammer med på vejen.

TILBUD FRA DANSESCENEN

Dansescenen i København, der har fået Claus Lyng som ny leder, har udsendt sin sæsonbrochure for forårssæsonens 11 forskellige forestillinger.

Brochuren beskriver kort forårets muligheder for de danseinteresserede, og såvel brochuren som yderligere oplysninger kan fås hos:

Dansescenen, Marskensgade 11, 2100 København Ø
Tlf. 35 43 83 00

DEN RØDE BROCHURE

Omslaget er nyt, men traditionen tro stadig rødt, når den kommende sæsons katalog over børne- og ungdomsteatrenes forestillinger, Den Røde Brochure 1995-96 - Teater for børn og unge, nu igen udsendes til landets skoler, institutioner m.fl.

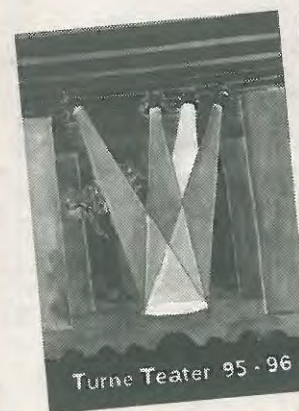
Men rammerne for indholdet i den omfangsrige tryksag er de samme. Herunder vejledning for køb af refusionsberettigede forestillinger, praktiske råd omkring en forestillings afvikling, nyttige adresser m.m.

Det er tydeligt markeret ved hver enkelt gruppe eller forestilling, om der er tale om refusionsberettiget kunst eller ej. I øvrigt er det som altid tale om teatrenes eget pr-materiale, og udgiveren fra UBOT/Teatercentrum har fortsat intet ansvar for de enkelte forestillingers kvalitet, politiske holdning eller pædagogiske udformning.

Der vil i sæsonens løb givet ske ændringer i forhold til brochurens oplysninger, og disse vil løbende blive bragt i Børneteateravisen under rubrikken »Repertoire-nyt«.

Den Røde Brochure skulle være alle modtagerne i hænde inden Festival 95, dvs. senest midt i april. Yderligere eksemplarer kan mod en beskedet betaling rekvireres ved henvendelse til:

Teatercentrum, Frederiksborggade 20, 3.th,
1360 København K - tlf. 33 15 69 00

DEN GRØNNE BROCHURE

Danmarks Teaterforeninger har atter sin grønne turneteater-brochure klar til de p.t. 75 aktive lokale foreninger landet over. Hvilket beklageligvis dækker over en fortsat nedgang i medlemstallet.

Der er også frafald i selve brochuren, idet Det Danske Teaters leder, Peter Aude,

under henvisning til økonomien

ikke har ønsket at annoncere for teatrets forestillinger, selvom teaterforeningerne er teatrets absolut største kunde.

Til gengæld har Det Danske Teater sat sine forestillingspriser drastisk op. Kombineret med negative udtalelser om teaterforeningerne ved teaterseminaret på Louisiana ved årsskiftet synes modsætningerne mellem teaterchefen og DTs bestyrelse at vokse.

Men tilbage til turnekataloget, der indeholder andre muligheder, fortrinsvis til unge/voksne, idet Den Røde Brochure jo primært tager sig af børneteaterforestillingerne.

Udover salgsmaterialet indeholder brochuren som vanligt retningslinjer for rabatterede/refusionsberettigede arrangementer og en oversigt over teaterhæfter, udarbejdet til belysning af forskellige forestillinger i årenes løb.

Teaterforeningerne får automatisk tilsendt deres brochure. Andre interesserede kan få den ved henvendelse til:

Danmarks Teaterforeninger, Frederiksborggade 20, 3 th,
1360 København K - tlf. 33 25 42 48

SYSTEMATISERET TEATERLIV

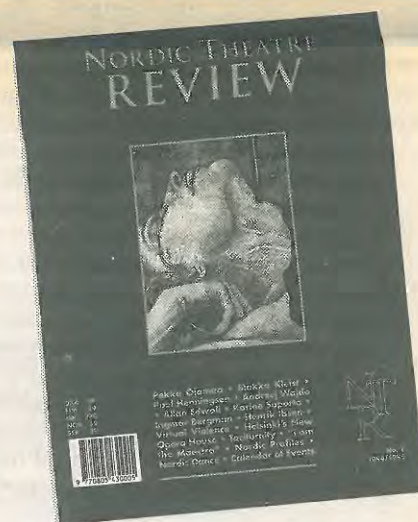
Dansk ITI og Teaterunion udgav ved årsskiftet »Årbogen Teater i Danmark 1993-94«. Og dermed er også den forgangne sæson systematisk dokumenteret for sam- og eftertid.

Bogen dækker nemlig premierer og repriser fra såvel store som små teatre, inklusive en komplet registrering af medvirkende på og bag scenen, hvilket gør Årbogen til et unikt opslagsværk.

Udover de mange faktuelle oplysninger og fine registre indeholder Årbogen

også beskrivelser af teatersæsonen ved Jens Kistrup (skuespil), Anne Flindt Christensen (dans), Me Lund (TV- og Radioteatret), Jacob Levinsen (opera), Per Theil (teaterbilledet) og Carsten Jensen (børneteater). Disse »sammenfatninger« er også oversat til engelsk og fransk. »Teater i Danmark 1993-94« er på knapt 190 sider, rigt illustreret og koster 200 kroner. Den er udgivet på eget forlag og fås bl.a. ved henvendelse til DITI/TU, Vesterbrogade 26, 1620 København V.

NORDIC THEATRE REVIEW

Forsiden af det første nummer af det engelsksprogede tidsskrift om Nordens teaterliv

Norden har nu fået et nyt teatermagasin, hvis mål er at dække hele områdets teaterliv, inklusive dans og musikteater.

Tidsskriftet er engelsksproget, angiveligt for at sikre forståelsesniveauet i alle fem lande, men det giver så også folk uden for Norden mulighed for at følge med i områdets teaterliv.

»Nordic Theatre Review« har norske Inger-Margrethe Lunde som redaktør og et redaktionsråd med teaterfolk og -skribenter fra de fem nordiske lande. Det er planen at lade tidsskriftet udkomme med mindst 52 sider fem gange om året i et oplag på 35.000 - og det spændende initiativ støttes bl.a. af Nordisk Kulturfond og foregår i tæt samarbejde med nationalscenerne i de enkelte lan-

de.

Abonnementsprisen er 175 norske kroner, men »Nordic Theatre Review« fås også i løssalg. Udgiver er Steinar Wiik - og adressen er: *Nordic Theatre Review, Signum Steinar Wiik, Postboks 39, Øvre Ullern, N-0311 Oslo, Norge*

Det første nummer sætter bl.a. fokus på Ibsen, men også Ingmar Bergman, skuespiller og teaterlederen Makka Kleist, Poul Henningsen m.fl. portrætteres. Desuden er der artikler om det islandske teaterliv, det nye operahus i Helsingfors og nordisk dansetradition. Og så er der et eksempel på islandsk dramatik (Hrafnhildur Hagalin Gudmundsdóttir) - og en ikke specielt dækkende begivenhedskalender.

nye bøger nye bøger nye bøger

v. Carsten Jensen

KULTUR FOR BEGYNDERE

Takket være pres fra flere børnekulturelle korsfarere lykkedes det i 11. time at få den professionelle børnekultur med i den kulturpolitiske udredning, som kultursociologen Peter Duelund gennemfører for kulturminister Jytte Hilden og hendes ministerium.

Og dermed blev »Kultur for begyndere« nummer 13 i serien, skrevet i rekordtempo af kritiker, mag. art. og redaktør Beth Juncker.

Der er heldigvis tale om et langt kulturpolitisk essay, snarere end en redegørelse, og det betyder både plads til læseværdighed og krasse personlige, polemiske og visionære udfald.

Beth Junckers hovedtese er, at børn skal ud af den ghetto, der præger deres kultur - ikke mindst pga. de voksnes målrettede uvidenhed. Men det kræver en regelrig revolution i de voksnes hoveder, hvor der er fyldt op med pædagogisk lejrtenkning (børnekulturen må for enhver pris beskyttes med kvoter) og grumme lidt plads til åbenhed og nytænkning.

Forfatterens tre bud på fremtiden er: Et ændret syn

på børn, der bør opfattes som selvstændige væsener. Der skal iværksættes en ordentlig kulturforskning for børn/i børnekultur. Og børns liv og kultur skal gøres offentlig tilgængelig og ikke kun opleves på skoler og i institutioner.

Det er klart, at en sådan frisættelse ikke er omkostningsfri, men målet og håbet er selvfølgelig, at det bliver den uomgængelige kvalitet, der overlever og viser vej.

Beth Juncker har skrevet en fin bog med let hånd, og der var roser fra alle sider, da den blev præsenteret ved en seance på Anemoneteatret lige før årsskiftet. Herunder ikke mindst fra Jytte Hilden, der erklærede sin uforbeholdne støtte til børnekulturens videre udvikling i en tid, hvor de store efterkrigsåringer er ved at blive gamle og søger at sætte sig på alle ressourceerne. Om ord fører til handling, vil vise sig i bl.a. teaterlovsrevisionen og de kommende udnævnelser i diverse tre-mandsudvalg m.m.

»Kultur for begyndere«. Af Beth Juncker. 99 sider, kr. 125. Forlaget Klim.

AKTIVERING AF TILSKUEREN

Augusto Boal har sat sit præg på en hel generation af dramapædagoger og venstresnoede skuespillere med sine teorier om de undertrykte teater, hvor interaktion og politisk selvforståelse skal medvirke til at frigøre både tilskuere, publikum og teaterliv.

Det gennemgående træk i Boals arbejde er at sikre tilskuerens involvering i teaterforestillingen, så denne ved sin aktive indsats lære at tage stilling og handle. Illustreret ved dobbeltheden i de engelske ord »act« - at spille skuespil og at handle - og »the spect-actor« - sammensat af »spectator« (tilskuer) og »actor« (skuespiller/den der handler).

»Spectactor« er oversat til »medspiller« i bogen »Spil - øvelser og lege for skuespillere og medspillere«, der er en samlet opdatering af »For et frigørende teater« og »Stop! Det er magisk!«, som

DRAMA tidligere har udsendt.

Dermed har Boal fået sine nyeste øvelser, metoder og teknikker med i denne håndbog i »de undertrykte teater«, som især taltaler pædagoger, der bruger teatret som undervisningsmetode - og skuespillere, der ønsker at forbedre samspillet med publikum.

Der er mange spændende ideer, forslag til øvelser, som lige er til at gå til for dramalæreren, men det lader sig ikke skjule, at der også er mange svære ord og problemstillinger i en terminologi, som næppe vil bidrage til at indfange yngre »medspillere« uden erfaring med 60'ernes og 70'ernes meget politiserende uddannelsesmiljø.

»Spil! Øvelser og lege for skuespillere og medspillere«. Af Augusto Boal. Oversat af Jens Münster. 270 sider, kr. 228. DRAMA.

TIDLIG FO

DRAMA har også gravet et af Dario Fo's tidlige værker frem og det er i oversættelsen og Fo-eksperten Bent Holms hænder blevet til farcen »Tre modige mandfolk« og et plot

med tre giftelystne piger, der overvåges af deres far - og et spøgelse.

»Tre modige mandfolk«. Af Dario Fo. 28 sider, kr. 48. DRAMA.

INTRODUKTION TIL QUINCY

Tess de Quincy er en australsk-født danser og koreograf, der har slået sig ned i Danmark. Hendes forestillinger er butoh-inspireret, og det fremgår tydeligt af de fotografier, der udgør indholdet i »3 Solo Performances«.

Der er ultrakorte introduktioner om de tre forestillinger samt uddrag af anmeldelser på omslaget - alle på engelsk. Og det er så det. Billederne er smukke, men har man ikke set de tre forestillinger, er man næppe alt for meget klogere på Quincys kvaliteter efter endt læsning af det lille værk.

»3 Solo Performances. Movement On the Edge. Another Dust & Is«. Choreography & Dance by Tess de Quincy. Fotos: Simon Hunter & Robyn Murphy. o. 40 sider, kr. 48. Forlaget DRAMA.

TIDLØSE NISSEN

Selvom den flittige dramatiker Kaj Nissen har etableret sig selv og sine skrivelser på subscriptionsbasis med sine KN-tekster, har DRAMA også selv mod på at udgive to værker fra hans tidligere produktion. Udfra en idé om, at stykkernes tidløse karakter og fine dramatiske kvaliteter gør dem velegnede i mange amatorsammenhænge. »Drengen

der kom for sent til verden« er frit efter Kaspar Hauserhistorien, mens »Det bedste i denne verden« har H.C. Andersen og hans digtekunst som emne.

»Det bedste i denne verden« 94 sider, kr. 158 og »Drengen der kom for sent til verden«. 86 sider, kr. 148. Begge af Kaj Nissen. Forlaget DRAMA.

NYT FRA FØLFOD

Poul Larsen har eget forlag til sine mange dramatiske tekster. Ny i rækken er »Jagten på skatten«, der både er et skuespil og en musical for børn på 11 år og opefter. I handlingen indgår jvf. titlen et skattekort samt tre even-

tyrlystne børn, der selvfølgelig skal udsættes for diverse strabadser, inden...

»Jagten på skatten«. Af Poul Larsen. 80 sider, kr. 98 (i rollesæt halvdelen). Forlaget Følfod.

SKOLEKOMEDIER

Michael Ramløse har oversat det lystiske russiske eventyr om Tosse-Ivan, der ikke kan andet end være hæderlig, mens Bent Rasmussen har dramatiseret den kendte børnebog »Den Lille Prins«.

»Eventyret om Tosse-Ivan«. Af Michail Bartenjev. 40 sider, kr. 78.

»Den Lille Prins«. Af Antoine de Saint-Exupéry. 32 sider, kr. 66. Begge forlaget DRAMA

TIDSSKRIFTER

Teater ET nr. 72: En række artikler om scenografien og dens udtryk - med udspring i teater, dans, TV m.m. - danner grundstamme i dette nummer, der også har artikler om tekniker- og børneteateruddannelserne; interview med Preben Harris om behovene i en ny teaterlov; Lars von Triers TV-produktioner, koreografen Frederick Ashton m.m. entre nr. 4/1994: Tema: Kvinden og teatret, herunder feministens voksende indflydelse på såvel teaterliv som -historie. Desuden debat om skuespilleruddannelsen og en mængde anmeldelser af ny svensk dramatik.

Teatertidningen 5/94: Temasektion om finsk teater; rumænsk dukketeater; portræt af den irske dramatiker Brian Friel m.m. Nr. 1/95: Stor enquete om forholdet mellem film og teater; portræt af skuespilleren Rebecka Hemse; essay om feministiske teaterforskning; interview med dramatiker Erik Wahlberg; artikel om cubansk børneteater.

Teaterbladet nr. 177: Indholdsrig og kritisk anmeldelse af »Teaterliv i halvfemsernes

Danmark«; oplæg fra DT-seminaret i Randers; den nye teatertechniske assistentuddannelse m.m. Nr. 178: Teaterbladet i nyt layout med artikler om bl.a. ABC-teatrets fallit og teaterproduktionens paradokser. Nr. 179: Interview med folk fra Broscenerne - samarbejdet mellem Comedievognen og Zeppelin; om dansepioneren Emilie Walbom; tanker om fremtidens teaterliv med udgangspunkt i »Teaterliv i 90'ernes Danmark«. Nr. 180: Reportage fra TEF's 75 års jubilæum; om problemerne med opstarten af Odsherred Teatercenter; artikler om stemmesvigt og Kulturforbundets teaterkonference.

Rampelyset nr. 219: Om byvandringsspil; Don Quixote på amatørscenen; international minifestival i Nykøbing F. m.m.

drama nr. 4/94: Tematisk om teater og museer - rollespil i museumsformidlingen m.m.

Spillerom nr. 1-2/95: Stor undersøgelse af teatret i norske kommuner; samtale med Ellen Horn; Cyrano som scenefigur m.m.

ELSA - GOD OG GRATIS

Hvor det danske Teatercentrum er et sekretariat for det kulturministerielt nedsatte UBOT, er det svenske Teatercentrum en interesseorganisation for 44 frie teatergrupper - sådan en slags samlet

BTS/FAST, men dog også med klovne- og cirkusteater i medlemsskaren - og man udgiver tids-

skriftet »Elsa« i et oplag på ca. 15.000 eksemplarer.

Det startede for et år siden, og siden har Elsa vokset sig stor og smuk. Elsa 1/95 er således med såvel farver som gode artikler om bl.a. kulturpolitik i Sverige og Danmark, interviews med länsteaterkonsulent Carina Ståhl og kulturchef Lillemor Eklund, reportager fra det højtliggende teaterliv i Härjedalen, en spilleguide med turnefakta osv.

Det meste er både interessant og velskrevet - og tilmed er Elsa gratis at læse. Så er man interesseret i denne del af det svenske kulturliv, kan man få en gratis avis ved at kontakte redaktionen på tlf. 00 46 8 651 05 88 eller skrive til

Teatercentrum
Hantverkargatan 4, 112 21 Stockholm, Sverige

NOTER

Små Scener

MIS MED DE BLÅ ØJNE

Comedievognen dramatiserede i efteråret 94 Egon Mathiesens kendte og elskede klassiker fra 1949, »Mis med de blå øjne«. I den forbindelse udskrev gruppen sammen med forlaget Gyl-dendal en tegnekonkurrence for alle børn mellem 3-7 år udfra devisen: Hvordan ser Mis med de blå øjne ud?

120 børn har givet deres bud, og efter en grovsortering valgte Københavns kulturborgmester Jens Johansen så vinderen blandt de 25 bedste tegninger. Præmien var en tur til Comedievognens Broscene og en særforestilling af »Mis med de blå øjne«, hvor den heldige vinder kunne tage hele sin børnehave og familie med. Efter konkurrencens afslutning kan tegningerne i øvrigt ses på Aalborg Børnemuseum.

PENGE TIL TEATER

Kulturfonden har bevilget 300.000 kr. i støtte til den internationale børneteaterfestival i Vejle. Dansk Amatør Teater Samvirke har fået 370.000 kr. i støtte til professionelle teaterkunstnerens medvirken under arbejdet med »skolekomedien«. Projekt »Teaterkunst i skolen« tager udgangspunkt i Josefine Ottensens bog, »Eventyret om Fjeren og Rosen«.

Desuden var der 240.000 kr. til et dansk-australsk ungdomsteaterprojekt med Musikteatergruppen Ragnarock; knapt 330.000 kr. til et lokalt teaterprojekt med Vesterbro Ungdomsgård; og 100.000 kr. til professionel instruktørbistand til ungdomsteatergruppen Virtpartys forestillinger i 1996.

UNGDOMMENS TEATERVANER

De lokale teaterforeninger vil gerne i kontakt med ungdommen for at kunne give en effektiv formidling af foreningernes teater tilbud. Danmarks Teaterforeninger har derfor gennem flere år forsøgt at få universitetsstuderende til at lave et analyseprojekt, som bl.a. kan afdække de unges beslutningsprocesser, når det gælder kulturtilbud og hvordan man mest effektivt kan nå målgruppen.

Desværre har ingen ønsket at gå igang med det krævende, men også spændende projekt, som derfor indtil videre stadig blot er et projektnummer i universitetets projektkatalog.

DRAMA STYRKET I FOLKESKOLEN

Der er nye læseplaner på vej for dansk og valgfaget drama i folkeskolen, og de foreløbige udkast og målsætninger viser en kraftig styrkelse af teater og drama i faget dansk, mens drama som valgfag nu er blevet et »udtryksfag«. En velkommen udvikling, som alt andet lige kan gøre skoleeleverne til et bedre og mere fagligt funderet publikum.

ALTERNATIV TEATERUDDANNELSE

Teatret Cantabile 2 har siden 1985 haft sin »School of Stage Arts«, som er en alternativ tre-årig grunduddannelse for skuespillere, dansere og instruktører inden for det moderne teater.

Hvert år startes et nyt hold op med 12-15 elever, udvalgt efter forudgående optagelsesprøver. Prisen er 26.000 kroner pr. år, og starten i 1995 er 19. september.

Interesserede skal kontakte:

School of Stage Arts/Cantabile 2

Chr. Richardtsvej 45, 4760 Vordingborg, tlf. 55 34 01 19

NOTT 95 I GÖTEBORG

Det bliver nogle hektiske dage i Göteborg fra 14.-17. maj, hvor teaterarbejdere fra hele Norden mødes til NOTT 95 - det femte træf af slagsen - der sammen med den første TeaterMäs-san kan tilbyde knapt 100 kurser, foredrag, demonstrationer med meget mere.

Omdrejningspunktet er fagets tekniske forhold, men dramatikere, instruktører m.fl. vil bidrage til at alle teaterfagets aspekter bliver tilgodeset.

Sidste tilmeldingsfrist til de mange aktiviteter er 20. april. Interesserede kan henvende sig til Teater og Dans i Norden, der er aktiv i samarbejdsprojektet:

Teater og Dans i Norden

Vesterbrogade 20,3, 1620 København V, tlf. 31 22 45 55

HUMØRFYLDT FESTIVAL I ÖREBRO

I ti dage vil der formentlig blive grinet ekstra meget i Örebro, når Humorfestivalen Skratt -95 afvikles fra 19.-28. maj.

Til den ende bliver der komedier, revyer, stand-up, klovnerier m.m., garanteret med kurser, seminarer og workshops.

Bag Skratt -95 står Länsteatern i Örebro, der også bidrager med yderligere information:

Länsteatern i Örebro, Box 8042, 700 08 Örebro, Sverige
Tlf. 00 46 19 21 59 44

KØBENHAVN OG OMEGE

Anemone
TEATRET

Suhmsgade 4, 1125 Kbh. K
Tlf. 33 32 19 49

Cirkelines fødselsdag

SØHOLM PARK TEATRET
Aldersgruppe: 3-9 år
Spilletidspunkt: 23. marts-31. maj,
tir.-tor. kl. 9.30 og 11, fre. kl. 17 og
19, lør.-søn. kl. 14 og 16

BAGHUSET

Sankt Jacobsvej 1, Ballerup
Billetlff. 31 35 14 39

Skippereskæg og skumsprøjt
FOCUS TEATERPRODUKTION
Aldersgruppe: 4-10 år
Spilletidspunkt: 15.-16. marts kl. 10
Yderligere oplysninger: Pris kr. 30,-

Nyhavn 14, 1051 Kbh. K
Tlf. 33 12 14 60

Klubben

BÅDTEATRET
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 18. marts-29. april,
man.-fre. kl. 20, lør. kl. 17
Yderligere oplysninger: Sejlede tur-
né 1.-20. maj. Løssalg kr. 130, unge
kr. 80, grupper kr. 110,-

Havet bærer mine drømme

BÅDTEATRET
Aldersgruppe: 3-8 år
Spilletidspunkt: 3.-21. april kl. 9.30
og 11, søn. kl. 14
Yderligere oplysninger: Turné 1.-20.
maj, billetpris kr. 37,-

CHRISTIANSHAVNS
BEBOERHUS

Dronningensgade 34, 1420 Kbh. K
Billetlff. 86 13 53 11

Mirad

EGNSTEATRET GRUPPE 38
Aldersgruppe: Unge fra 12 år/voks-
ne
Spilletidspunkt: 29. marts kl. 20, 30.
marts kl. 13 og 20, 31. marts kl. 13
Yderligere oplysninger: Kr. 45, grup-
perabat v. køb af mere end 9 billetter

DANSESCENEN

Øster Fælled Torv 34, 2100 Kbh. Ø
Tlf. 35 43 58 58 (ma.-fre. 2-16.30)

Vacarme

COMPAGNIE PHILIPPE SAIRE
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 7.-8. april kl. 20
Yderligere oplysninger: Billetpris kr.
100, gæstespil fra Schweiz

Et paradys trængt

KOMPANI RAANDE-VA
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 28.-29. april kl. 20
Yderligere oplysninger: Kr. 100,
gæstespil fra Sverige

Nina - Made in Voyage

WALLY CARDONA
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 21.-22. april
Yderligere oplysninger: Kr. 100,
gæstespil fra USA

Afgangsfeststilling

DANSEPROJEKTET
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 6.-10. juni kl. 20
Yderligere oplysninger: Kr. 50

8 koreografer

DANSK DANSE FORUM
Spilletidspunkt: 19.-20. april & 10.-
11. maj

FOLKETEATRET

Nørre Voldgade 50, Postbox 154,
1005 Kbh. K, tlf. 33 12 18 45,
Ungdomsafd. 33 93 96 93

Mor til David S

FOLKETEATRET
Aldersgruppe: Fra 12 år
Spilletidspunkt: 18. marts-12. april,
man.-ons. kl. 10.30, tors.-fre. kl. 19,
lør. kl. 17
Yderligere oplysninger: Man.-ons. kr.
41, tor.-lør. kr. 65,-

Gidslerens nat

FOLKETEATRET
Aldersgruppe: Fra 15 år
Spilletidspunkt: 19. april-11. maj,
man.-fre. kl. 19.30, lør. kl. 17
Yderligere oplysninger: Ungdomsra-
bat (u. 25 år): A. 115,- B. 85,- C.
65,- D. 41,-

Brentedalen 8, Tranegilde
2626 Ishøj, tlf. 43 73 60 98

Skatekisten

ISHØJ TEATER
Aldersgruppe: 3-10 årige
Spilletidspunkt: Man.-fre. kl. 9.30,
11.15 og 13.15

KAFFEEEN

Skindergade 3, 1159 Kbh. K
Tlf. 33 12 58 14 (ma.-fr. 14-18, lø. 12-
14)

Mand-Mand

CAPÉTEATRET
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 25. marts-12. april,
tir.-lør. kl. 21
Yderligere oplysninger: Kr. 100,
unge u. 25 kr. 60

Nørrebrogade 37
Tlf. 31 39 92 95

Equus Hesteguden

TEATER KAVALLERIET
Aldersgruppe: 15-99 år
Spilletidspunkt: 8.-31. marts, tir.-fre.
kl. 20, lør.-søn. kl. 17

Blind Date

CANTABILE 2
Aldersgruppe: 15-99 år
Spilletidspunkt: 6.-15. april kl. 20
(undt. man.), søn. kl. 17
Yderligere oplysninger: Alle Arte-ord.

Exile

CANTABILE 2
Aldersgruppe: 15-99 år
Spilletidspunkt: 20.-21., 26.-28. maj
kl. 17

KANONHALLEN

Serridslevvej 2, 2100 Kbh. Ø
Billetlff. 35 43 20 21

Latter!

MAMMUTTEATRET
Aldersgruppe: Voksne/unge
Spilletidspunkt: 9.-29. marts, hverd.
kl. 20, lør.-søn. kl. 17, undt. 8. og 21.
marts kl. 15
Yderligere oplysninger: Pris kr. 130,
unge kr. 80

Hated Nightfall

THE WRESTLING SCHOOL
Aldersgruppe: Ung/voksen
Spilletidspunkt: 30. marts-5. april,
alle dage kl. 20
Yderligere oplysninger: Kr. 130,
unge kr. 80

Katarsis 1

TEATER DANCE LAB
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 21., 22., 25., 26.
april kl. 20

Katarsis 2

TEATER DANCE LAB
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 5., 6., 9., 10. maj kl.
20
Yderligere oplysninger: Kr. 130,
unge kr. 80, 2 forestillinger kr. 200

Snipers

CANTABILE 2
Aldersgruppe: Voksne/unge
Spilletidspunkt: 18.-28. maj kl. 20
undt. man.
Yderligere oplysninger: Kr. 130,
unge kr. 80

Smallegade 2, Postbox 723
2000 Frederiksberg,
tlf. 38 88 01 88

Halleluja

CIRKUS MONTEBELLO
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 9. marts-6. maj,
man.-fre. kl. 21, lør. kl. 17
Yderligere oplysninger: Kr.
160/130/100 (Arte/DT-ordninger)

SMEDEHALLEN

Kastanje Allé 14, 2720 Vanløse
Tlf. 38 79 28 22

Lysthuset

THEATER LA BALANCE
Aldersgruppe: 9-13 år
Spilletidspunkt: Til og med 31. marts,
man.-fre. kl. 10 og 14.30, tor. dog
kl. 14.30 og 17.30, lør. kl. 17

Taastrupgårdsvej 3, 2630 Taastrup
Tlf. 42 52 14 30

Røde Orm

TAASTRUP TEATER
Aldersgruppe: Fra 10 år
Spilletidspunkt: 12. marts-12. april,
daglig kl. 10, fre. tillige kl. 19.30,
lør. kl. 16
Yderligere oplysninger: Alle Arte-ord-
ninger incl. Grønne Billetter

TEATERBUTIKKEN

Gasværksvej 33, Vesterbro, Kbh.
Tlf. 36 46 43 60

Brutalis, eller hvad?

TEATERMANDEN
Aldersgruppe: 10 år og op
Spilletidspunkt: 7. april kl. 20, 8.,
13., 14. 15., 16. og 17. april kl. 14
Yderligere oplysninger: Kr. 35, børn
kr. 20

Ordruphøjvej 2,
2920 Charlottenlund
Tlf. 31 63 10 96 kl. 10-13

Pippi Langstrømpe

TEATRET BAG KROEN
Aldersgruppe: 3-11 år
Spilletidspunkt: 1. marts-30. april,
tir., ons., tor. kl. 10, fre. kl. 16,
lør., søn. kl. 14 og 16.30

VERDENSKULTUR I VÄSTERBOTTEN

Fra 2-21. maj afvikles festivalen Korsvåg i svenske Västerbotten.

Den første uge vil bl.a. Odin Teatret og andre internationale teater- og dansegrupper turnerer i området, afsluttende med en stor teaterfest i Umeå 9. maj. Siden følger workshops, seminarer, koncerter m.m. de næste to uger.

Arrangører for Korsvåg-festivalen er Umeå Teaterforening i samarbejde med Riksteatern.

I festivalen indgår ISTA (International School of Theatre Anthropology), hvis initiativtager er Eugenio Barba fra Odin Teatret. Det er ISTA's niende samling på lige så mange forskellige steder i verden - sidste år var det i Brasilien - og det hele afsluttes med en stor offentlig teaterforestilling, »Theatrum Mundi«.

Yderligere information om Korsvåg:

Umeå Teaterforening, Rådhusplanaden 8,
903 28 Umeå, Sverige, tlf. 00 46 90 11 09 70

INTERKUNST - KURSER I BERLIN

I løbet af foråret og sommeren afvikles en række internationale kurser i Berlin med bl.a. Ida Kellarova (»Natural Voice«), Keith

Johnstone (»Improvisation as Entertainment«) og Elsa Wollia-
ston (»African Expressional Dance«). Disse kurser er for profes-
sionelle teaterfolk og har begrænset deltagertal på 18-22. Pris
ml. 400-850 DM - mulighed for reduktion ved tidlig tilmelding:

INTERKUNST e. V., Postfach 62 03 62,
D-10793 Berlin, Tyskland

SVENSK TEATERBIENNALE

Den 2. svenske Teaterbiennale foregår fra 10.-13. april i
Malmö, hvor en halv snes af de seneste års mest interessante
forestillinger vil blive opført. Dertil kommer seminarer og
debatter. En af dem handler om »Gratis barnteater?« i Malmö
Konsthal 10. april kl. 14.30, hvor kulturminister Margot Wall-
ström deltager. Debatmødet er arrangeret af ASSITEJ, Teater-
centrum og børneteaterkonsulent Barbro Cotte.

Arrangør er Svensk ITIT og Teaterunion i samarbejde med
Malmö Musik och Teater AB.

Yderligere information:

Svensk Teaterunion/ITI,
Tlf. 00 46 86 79 98 20

Små Scener

Vesterbrogade 150, 1620 Kbh. V
Tlf. 31 31 06 06

90'erne før og nu
TEATRET VED SORTE HEST
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 22.-31. marts, man.-fre. kl. 20, lør. kl. 17

VALBY MEDBORGERHUS
v/Toftegårds Pl., 2500 Valby
Tlf. 31 35 14 39

Skipperkæg og Skumspøjt
FOCUS TEATERPRODUKTION
Aldersgruppe: 4-10 år
Spilletidspunkt: 27., 28., 30. og 31. marts, alle dage kl. 10
Yderligere oplysninger: Kr. 30

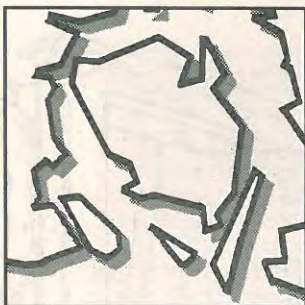
VESTERBRO KULTURHUS
Gyrskovsgade 4, Vesterbro
Tlf. 31 35 14 39 kl. 9-11

Skipperkæg og Skumspøjt
FOCUS TEATERPRODUKTION
Aldersgruppe: 4-10 år
Spilletidspunkt: 20.-23. marts, alle dage kl. 10
Yderligere oplysninger: Kr. 30

ZEPELINS BROSCENE
Valdemarsgade 15, 1665 Kbh. V
Tlf. 31 22 04 78 (9-16.30)

De hellige aber
TEATRET ZEPELIN
Aldersgruppe: 8 år og op
Spilletidspunkt: 15. marts-9. april, ons.-fre. kl. 19, lør og søn kl. 15. Skoleforest. 21., 22., 24., 29. marts og 5. april. Alle dage kl. 10
Yderligere oplysninger: Billeter (skoler/inst.) kr. 36

Her kunne jeres forestilling have stået! Brug det udsendte skema – og kom i avisen!

FYN

Skibhus 17:48, Nørrevænget 17
5000 Odense C, tlf. 66 14 40 21

Jeg vil hjem
TEATERGRUPPEN GADESJAKKET
Aldersgruppe: 4-9 år
Spilletidspunkt: 4.-5. april kl. 9.30, 6. april kl. 9.30 og 14. 7. april 9.30, 18. og 19. april kl. 9.30, 20. april kl. 9.30 og 14. 21. april kl. 9.30, 2.-6. maj kl. 9.30
Yderligere oplysninger: Billeter kr. 35. Billeterbestilling nødvendig!

INTERNATIONALT HUS
Klostervej 28, 5000 Odense C
Billetlff. 66 14 40 21

Med far for livet
TEATERGRUPPEN GADESJAKKET
Aldersgruppe: 13 år og op
Spilletidspunkt: 4. april kl. 9.30 og 19.30, 5. april kl. 11 og 19.30, 6. april kl. 11 og 19.30, 7. april kl. 11
Yderligere oplysninger: Billeter kr. 35. Billeterbestilling nødvendig!
Take it or leave it
MIMETEATRET
Aldersgruppe: 13 år og op
Spilletidspunkt: 7.-21. april, alle dage kl. 20
Yderligere oplysninger: Kr. 70 for voksne, kr. 35 for unge

TIDENS SAMLING
Brandts Passage 29
5000 Odense C
Tlf. 66 13 25 10

Fiende, min elskede
PROJEKT TEATRET
Aldersgruppe: Fra 14 år og op
Spilletidspunkt: 4. maj-1. juni. I dagtimerne for skoler m.v. Ring ønsket tidspunkt. 9.-10., 16.-19. maj kl. 20
offentlige voksenforestillinger
Yderligere oplysninger: Kr. 3.500 for skoleforest. incl. billet til »Tidens Samling«. Billeterpris aftenforest. kr. 100. Forestillingen er refusionsberettiget

Filosofgangen 19, 5000 Odense C
tlf. 66 14 15 27 kl. 10-14

Rasmus Klump
MUSIKTEATRET UNDERGRUNDEN
Aldersgruppe: 3-8 år og voksne
Spilletidspunkt: Hele uge 12 kl. 9.30 og 11, lør.-søn. kl. 16

VINTAPPERTETATRET
Vintapperstræde 51,
5000 Odense C
Tlf. 66 14 18 44

Musikken, der ikke ville dø
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 27. april-3. juni, man.-fre. kl. 20, lør. kl. 16
Yderligere oplysninger: Kr. 80, rabatorninger

ÅRHUS OG OMEGN

DEN BLÅ HEST
Oddervej 80, 8270 Højbjerg
Tlf. 86 27 49 44

Hieros Gamos
DANSETEATRET TERPSICHORE
Aldersgruppe: 14 år og op
Spilletidspunkt: 7., 8. og 9. april, alle dage kl. 20
Under mit ansigt
DEN BLÅ HEST
Aldersgruppe: 16 år og op
Spilletidspunkt: 3. april kl. 20
Yderligere oplysninger: Kr. 65/40

Performance: Æstetik – ædel og ækel
KORONA
Aldersgruppe: 16 år og op
Spilletidspunkt: 30. marts kl. 20
Yderligere oplysninger: Kr. 50

BØRNETEATERSALEN
Musikhuset Aarhus,
Musikhusets billetsalg, tlf. 89 31 82 10

Soldaten – et musikalsk eventyr om lykke og fristelse
FILUREN
Aldersgruppe: Fra 7 år
Spilletidspunkt: 21. marts kl. 15, 22. marts kl. 10.30, 23. marts kl. 9, 24. marts kl. 17.30
Yderligere oplysninger: Kr. 45

Auktionscenen, Mejlgade 45
8000 Århus C, tlf. 86 13 53 11

Himmelsengen
EGNSTEATRET GRUPPE 38
Aldersgruppe: Fra 6 år/familieforest.
Spilletidspunkt: Til og med 1. april, ons.-fre. kl. 9.30 og 10.45, lør. kl. 13.30
Yderligere oplysninger: Kr. 40, grupperabat v. køb af mere end 9 billetter

Willemoesgade 2, 8200 Århus N
Tlf. 86 10 47 77

Mester Jakel og tryllefløjten
GULDLOK DUKKETEATER
Aldersgruppe: 2-9 år
Spilletidspunkt: 15. marts-17. april, ons. kl. 10, tor., fre., lør., søn. kl. 10 og 15
Yderligere oplysninger: Kr. 35

Snøveleper
GULDLOK DUKKETEATER
Aldersgruppe: 2-7 år
Spilletidspunkt: 19. april-7. maj, ons. kl. 10, tor., fre., lør., søn. kl. 10 og 15
Yderligere oplysninger: Kr. 35

Mester Jakel som bager
GULDLOK DUKKETEATER
Aldersgruppe: 2-7 år
Spilletidspunkt: 10.-28. maj, ons. kl. 10, tor., fre., lør., søn. kl. 10 og 15
Yderligere oplysninger: Kr. 35

Guldlok og Lillebjørn på eventyr
GULDLOK DUKKETEATER
Aldersgruppe: 2-7 år
Spilletidspunkt: 31. maj-11. juni, ons. kl. 10, tor., fre., lør., søn. kl. 10 og 15
Yderligere oplysninger: Kr. 35

SVALEGANGEN
Administration tlf. 86 19 19 44
Billetlff. 86 13 88 66

Lonely Hearts Club
SVALEGANGEN
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 23. marts-6. maj, tir.-fre. kl. 20, lør. kl. 16
Yderligere oplysninger: Forpremiere 20.-22. marts. Voksne kr. 80, unge u. 25 år kr. 40

Den Fremmede
JOMFRU ANE TEATRET
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 28.-31. marts kl. 19.30
Yderligere oplysninger: Voksne kr. 80, unge u. 25 år kr. 40

Zar Zaltan (dukketeater)
SVALEGANGEN
Aldersgruppe: Alle
Spilletidspunkt: 25. feb., 4. og 11. marts kl. 14

JYLLAND

Jako•Bole Teatret
Danmarksgade 19, 9000 Aalborg
Tlf. 98 12 78 33

En Gammel Ballade
JAKO•BOLE TEATRET
Aldersgruppe: 3-8 år
Spilletidspunkt: 22. marts-7. april, hverd. k. 9.30, 11 og 13.30, lør. 1. april kl. 14, søn. 9. april kl. 13.30 og 15. 10.-12. april kl. 14, 18.-21. april kl. 11
Yderligere oplysninger: Premiere 21. marts. Billeterpris kr. 37

Jomfru Ane Gade 14, 9000 Aalborg
Tlf. 98 13 60 44

Katten i sækken
JOMFRU ANE TEATRET
Aldersgruppe: 3-8 år
Spilletidspunkt: 27. marts-12. april kl. 9.30 og 11, alle dage undt. søn og lør. d. 1. april, hvor der spilles kl. 14 og 16
Yderligere oplysninger: Pris kr. 37

TEAM TEATRET

Bethaniagade 6-8
Billetlff. 97 12 55 77

Lille Kafka
TEAM TEATRET
Aldersgruppe: 12-100 år
Spilletidspunkt: 11.-24. maj

Tråden
TEAM TEATRET
Aldersgruppe: 15 år og op
Spilletidspunkt: 28. feb.-12. april

Dronningensgade 12, 9800
Hjørring
Tlf. 98 92 47 11

Katten i sækken
JOMFRU ANE TEATRET
Aldersgruppe: 3-8 år
Spilletidspunkt: 19.-20. april kl. 9.30 og 11, 21. april kl. 9.30 og 14, 9.-10. maj kl. 9.30 og 11, 11. maj kl. 11

VÆRKET
»Lille Teaters«
Mariagervej 10, 8900 Randers
Vestenvinden tlf. 86 41 20 99
Værket tlf. 86 43 29 00

Mors Dreng
EGNSTEATRET VESTENVINDEN
Aldersgruppe: 5-13 år
Spilletidspunkt: 20.-23. marts kl. 9 og 11, 22.-23. marts kl. 9, 11 og 19, 24. marts kl. 9 og 11, 26. marts kl. 14, 27.-30. marts kl. 10
Yderligere oplysninger: Premiere 17. marts kl. 20. Billeterpris kr. 50 (grupper på 10 og derover kr. 40)

BRUGERKONFERENCE

Brecht-stykket »Den kaukasiske Kridtcirkel« kommer i centrum ved dette års brugerkonference, der finder sted fredag 28. april forud for weekendfestivalen i Djursland.

Konferencen får karakter af en kursusdag, hvor tre specialister inden for dramaturgi, scenografi og lys-design vil give en indføring i de tre vigtige del-elementer i teatret.

Denne ballast har deltagerne herefter med sig, når de skal se Fair Plays bearbejdelse for børn af Bertolt Brechts kendte stykke.

Op bagefter kan specialister, deltagere og teatrets folk sammen analysere, hvordan denne bearbejdelse er lykkedes og hvordan de

ovennævnte elementer spiller ind og sammen.

Årets brugerkonference giver altså en mulighed for at lære mere om teatret og dets arbejdsmetoder og dermed få nyttige redskaber til arbejdet med at udvælge teater for børn og unge.

Arrangører er Teatercentrum, Børneteater-sammenslutningen og Dansk ASSITEJ - og tilmelding skal ske inden 5. april til Teatercentrum, der også er klar med yderligere oplysninger og komplet program for brugerkonferencen, der finder sted 28. april fra kl. 8.30-16.30 i Nørre Djurs-hallen, Idrætsvej 2 i Glesborg.

TILMELDINGSBLANKET

(indsendes til TEATERCENTRUM senest d. 5/4 1995)

Navn:

Adresse:

Postnr./By:

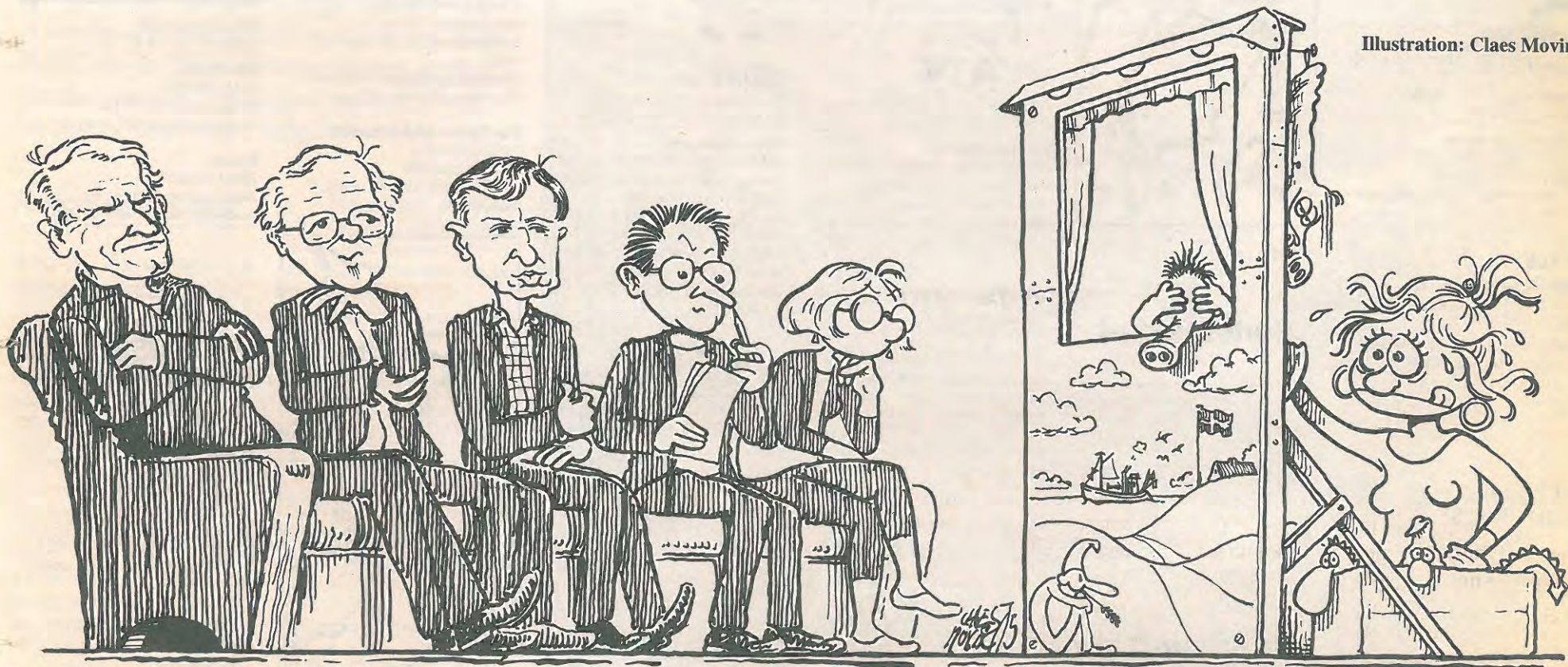
Tlf.:

Repræsentant for:

Deltagerafgift kr. 350 (inkl. frokost og kaffe) er indbetalt pr. check ☐ giro ☐ til TEATERCENTRUM, Frederiksborggade 20, 3., 1360 København K. Tlf. 33 15 69 00. Giro 5 18 46 73.

HÅBETS WEEKEND

Illustration: Claes Movin

Af Carsten Jensen

Langhøjskolen i Hvidovre en regnfuld og blæsende weekend i februar. To-tre stolerækker befolknet af en lille snes (voksne) personer med nøgterne, vurderende øjne. Høflig afsluttende applaus og derefter stilhed.

Vel ikke de mest inspirerende rammer at fremvise børneteaterkunst i. Men det var vilkårene for de otte teatre, der tog imod Teaterrådets invitation til en »præsentationsweekend«, hvor de kunne fremvise deres forestilling med henblik på at opnå refusionsgodkendelse.

Ren eksamen, hvor der kun er to karakterer: Bestået eller ikke-bestået. Og hvor den førstnævnte udover Teaterrådets kunstneriske accept altså også er lig med det attråede refusionsstempel og dermed den direkte adgang til den årlige børneteaterfestival. To elementer, der gør det så meget lettere at sælge forestillingerne.

Refusionsgodkendelsen betyder som bekendt, at kommuner og amter får refunderet halvdelen af forestillingsprisen, når skoler, institutioner m.m.

køber kunst hjem til børnene. Og selvom refusionsgodkendelse ikke altid er lig med uomtvistelig kvalitet, er det en vigtig strømpil for langt de fleste af landets børneteater-indkøbere.

I ORKANENS ØJE

Der står derfor meget på spil for de otte teatre. Og det kan lejlighedsvis mærkes i den let nervøse adfærd forud for og under forestillingerne.

Men det er jo heller ikke det rene spøgerværk at blive konfronteret med det magtfulde Teaterråd, hvori der sidder to erfarne skuespillere/instruktører, en rigtig teaterprofessor og en formand, der bl.a. har været leder af Danmarks Radios TV-teater, kulturafdeling m.m. og haft indflydelsesrige kasketter på i allehånde udvalg og organisationer til kulturrens opretholdelse.

I periferien af dette magtfulde centrum sidder rådets funktionærer og repræsentanter for UBOT (det kulturministerielt nedsatte Udvalg for Børneteater og Opsøgende Teater), der bl.a. arrangerer den store årlige børneteaterfestival og arbejder for udbredelsen af det professionelle (læs i den-

Da Teaterrådet var vært ved den 3. præsentationsweekend, slap kun en enkelt igennem refusionsgodkendelsens nåleøje - men niveauet blandt de håbefulde var højere end ved de to foregående seancer

ne forbindelse: refusionsberettigede) børneteaters udbredelse.

Så de håbefulde kunstnere befinder sig lige i orkanens øje...

ET FINT NIVEAU

Den 2. præsentationsweekend året forud bød på et rigt varieret

udbud af tåkrummende situationer (se BTA 88), men denne weekend viser sig snart at hæve sig pænt over det pinlige niveau.

Flere af de otte forestillinger kunne måle sig med allerede refusionsberettigede grupper, men det var ikke Teaterrådets opgave

at drage sådanne sammenligninger - man skulle udelukkende at vurdere den enkelte forestillings egne kvaliteter med baggrund i, at formelle krav nu engang ikke var opfyldt.

Og rådet fastholdt den principielle strengthed ved kun at slippe en enkelt forestilling gennem nåleøjet. Programmet taget i betragtning var det ikke overraskende Mariposa - der også havde fået godkendt en forestilling ved den 1. præsentationsweekend. Gruppen imponerede med deres nye forestilling, »De Efterladte« af Lyle Kessler, der som de foregående læner sig solidt op af en klassisk dramatisk tekst - som de unge løver så har fyldt ud med rastløs energi og spilleglæde.

De syv øvrige måtte nøjes med et uddybende afslag fra Teaterrådet en uges tid efter seancen i Hvidovre.

GAMLE KENDINGE

Herunder også to forestillinger fra et tidligere og et nuværende medlem af Børneteatersammenslutningen - Teaterklanen og Vester 60.

Teaterrådet havde på baggrund af de mange

udskiftninger i grupperne fundet det nødvendigt at orientere sig om det aktuelle niveau.

For begge grupper vedkommende var der endvidere tale om rimeligt nye ikke-uddannede spillere i nye forestillinger, og med gruppernes accept af »indbydelsen« til præsentationsweekend er alle formalia overholdt.

Med afslaget må Vester 60 notere endnu en nedtur, idet gruppen - der er en af veteranerne på børneteaterområdet - tidligere nærmest pr. automatik har fået det nødvendige refusionsstempel. For nogle år siden røg gruppen også ud af teaterlovens støtteordninger.

Teaterrådets praksis med også at indkalde »gamle grupper« er en naturlig opfølgning på ønsket om at stramme op på refusionsordningen og den vil givet søge at »ramme« flere mulige emner i den kvalitative periferi. I hvert fald frem til vedtagelse af en ny teaterlov, hvor de nuværende refusionsprincipper (se kasse) ventes afløst af en udelukkende kvalitativ vurdering - foretaget af et dertil nedsat refusionsudvalg under Teaterrådets overopsyn.

Refusionsgodkendelse

Refusionsgodkendelse gives for nuværende til forestillinger, der kan karakteriseres som »professionelt teater« i teaterlovens forstand. Her opereres med to objektive kriterier - uddannelse og indtjening. Dvs. hvis instruktør, scenograf og medvirkende har en statsanerkendt uddannelse og/eller en væsentlig del af deres indkomst via teaterarbejdet (p.t. sat til 100.000 kr.) gives refusionen automatisk. Desuden kan Teaterrådet operere med et ekstra subjektivt kriterium. Dvs. at de to øvrige krav kan fraviges, hvis rådet skønner, at forestillingen er professionel i sig selv.